REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

DECEMBER 6th, 1963 — No. 624 — 19th YEAR OF PUBLICATION

Op zoek naar een antwoord

Al mogen wij dan misschien over de eerste schrik heen zijn, het zo plotseling verscheiden van President Kennedy houdt onze gedachten toch nog aldoor bezig. De kranten wijden er iedere dag nog aandacht aan. Dit is begrijpelijk. De slag kwam zo hard aan, dat het slechts onnatuurlijk zou zijn, indien wij er nu reeds weer overheen zouden leven.

Tijdens zijn leven had wijlen Mr. Kennedy naast warme voorstanders eveneens felle tegenstanders. Het is nog niet zo lang geleden, dat er een boek van Victor Lasky van de pers kwam onder de titel "J.F.K. the Man and the Myth." Hiervan werd gezegd, dat dit boek Kennedy tot een "one-term-president" zou maken. En het boek werd grif verkocht. Nu echter, na het tragische gebeuren, wordt geen wanklank meer gehoord. Het is nu wel duidelijk, dat Mr. Kennedy door vriend en vijand geëerd en bemind was, ook al was er kritiek op zijn bewind.

Behalve de eer, die men hem nu toedraagt, valt er tevens een grote onzekerheid te bespeuren. Men vraagt zich af, waarom dit nu moest plaats vinden. Deze man, zo jong nog, zo veelbelovend, zo'n voorbeeld in karakter-vastheid en courage, waarom moest deze man ons nu ontvallen? Sommigen spraken van het lot, anderen noemden de "Voorzienigheid", maar allen worstelden met hetzelfde probleem: waarom nu en waarom hij?

Misschien kan de goeverneur van Texas, Mr. Connally, die in dezelfde auto als de President zat en die eveneens werd getroffen, als de tolk gezien worden van velen. "Misschien," zei Mr. Conally, "moest de President in zijn dood iets doen, wat moeilijk gedurende zijn leven kon worden gedaan en dat is: Een volk en de wereld doen verschrikken en verstommen over wat ons overkomt door de kankerachtige groei van het extremisme. Dit is het enige antwoord, dat ik u kan geven op de vraag waarom hij wel stierf en ik niet."

Of dit antwoord Mr. Conally zelf bevrediging schenkt, valt moeilijk te zeggen, maar een afdoend antwoord kan het toch niet genoemd worden.

Zeker, het plotseling overlijden van Mr. Kennedy en de omstandigheden, waaronder dit gebeurde, bracht daarom zulk een schok, omdat hij een zeer hoog ambt bekleedde. Zijn heengaan kan bovendien verstrekkende internationale gevolgen hebben. Maar dit is het toch niet alleen. Ten diepste is het het probleem van de dood. Hier was iemand in de kracht van zijn leven en aan het begin van een veelbelovede ambtsperiode, en in een seconde was het afgelopen. Hier staat de beste staatsman en de knapste diplomaat verslagen.

In wezen was dit ook het probleem voor de familie van die politieman, die daar in Dallas eveneens door een kogel werd getroffen en daarbij om het leven kwam. Die mensen staan daar eveneens voor het raadsel.

Nog starend op de tragiek van het plotseling overlijden van President Kennedy, werden wij opgeschrikt door de ontzettende vliegramp bij Montreal, waar 118 mensen de dood vonden. In een kwestie van minuten werden honderden in rouw gedompeld.

En juist enkele dagen daarvoor werden wij er in de naaste omgeving mee geconfronteerd. Een zes jarig meisje, een leerlinge van één van onze christelijke scholen, werd bij het verlaten van de schoolbus door een andere auto gegerepen en gedood. Voor die ouders en voor die familie komt de slag nog zwaarder aan als het overlijden van President Kennedy.

Wie de berichten is blijven volgen en wie geluisterd heeft naar wat de mensen zo al zeiden, heeft wel kunnen merken, dat er een gevoel van hulpeloosheid bestond bij velen. Woorden over de "Voorzienigheid" en resoluties om in het spoor van wijlen President Kennedy verder te gaan, lichten de sluier niet op. Daar blijft het even donker om.

Is het dan een wonder, dat men openlijk of heimelijk naar de Kerk ziet? Als er ergens licht verschaft kan worden, als er ergens mensen zijn, die klaarheid kunnen brengen, dan moet het toch in de Kerk zijn?

En inderdaad, de Kerk moet hier een woord kunnen spreken. Maar de Kerk kan geen logische verhandeling, geen redelijke ontleding geven. Want het woord, dat de Kerk kan doorgeven, is de boodschap van God, die alleen door het geloof kan worden verstaan.

Als wij echter alleen maar zouden zeggen: "Wij weten, dat er Een is die regeert", hebben wij weliswaar geen onwaarheid gesproken, maar dan doen wij toch tekort aan de boodschap van de Bijbel. Daarin toch openbaart God ons, dat Hij in de schepping en in de heerschapping de gemeenschap met de Zijnen in Zijn Zoon bedoelt en dat Hij daarin Zijn eer zoekt.

Hebben daar de dood van President Kennedy en van die security agent in Dallas, of ook dat tragisch ongeval van dat zes jarig meisje iets mee uit te staan?

Wij menen van wel. Natuurlijk willen wij daarbij vooropstellen dat wij God niet kunnen "narekenen". Niemand is Zijn raadsman geweest en er is één lijn, die wij niet kunnen overschrijden. Dat is het moment dat wij moeten zwijgen en alleen maar in ontzag en eerbied de geweldige afstand tussen God en ons moeten erkennen.

Toch hebben wij wel Zijn openbaring ontvangen. Wij denken nu aan de geschiedenis van Job. Job was een vroom man, God vrezend en wijkend van het kwaad. Maar de duivel was er nog niet zo zeker van of hij wel zo vroom zou blijven als het een na het ander hem ontnoemen zou worden. De duivel tart God als het ware. Is de Here wel zo zeker van de kracht van Zijn genade? En dan zien wij het gebeuren: eerst zijn bezittingen, dan al zijn kinderen, dan zijn gezondheid. Tenslotte is alleen zijn vrouw nog over, maar die vertelt hem het nu maar op te geven. Wat was er nog van hun leven over? Met dit probleem heeft Job wel geworsteld. Maar zijn vrouw ook. Waren het ook niet haar bezittingen die verloren waren gegaan? Waren het ook niet haar eigen kinderen, die de een na de ander gestorven waren? En toch is het einde, dat Job zegt: "Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd." Het bleek dus, dat Gods werk wél standhoudt. Dat de kracht van zijn genade wél groter is dan de demonische aanvallen.

Mogen wij nu de parellel trekken? Wat bedoelt God te zeggen tot het Amerikaanse volk en tot heel de wereld? In woord en geschrift is het haast om strijd gezegd: Kennedy was een groot man, die veel, heel veel voor de toekomst beloofde. Maar Kennedy was President van de Verenigde Staten bij de gratie Gods? Was dit alleen de titel of was dit de werkelijkheid? Leeft nu, nu Mr. Kennedy uit dit leven is weggenomen, het Amerikaanse volk en heel de wereld, bij de gratie Gods alleen, of bij Mr. Kennedy's opvolger?

En mogen wij de parellel nog verder doortrekken? Leven wij bij de gratie Gods als een lief meisje van zes jaar zo maar uit het leven wordt weggerukt? Zeker, er is verschil. Dit meisje stond nog aan het prille begin en Mr. Kennedy bekleedde een zeer hoogstaand ambt. En toch, beiden, zowel onze kinderen als onze ambten, of wat ook in ons leven, is er alleen bij de gratie Gods in de Christus Gods.

Het is waar, dat God in Zijn schepping en in Zijn herschepping de gemeenschap met de Zijnen en met Zijn wereld bedoelt. Maar in die gemeenschap wil Hij de Eerste en het Centrum zijn. Alleen als wij Hem als Eerste en als Centrum willen, kunnen wij het diepste geluk van die gemeenschap ervaren.

Aan de voltooiing van die gemeenschap werkt de Heilige Geest, werken ook alle andere dingen mede. En daarvan getuigen de werken van Zijn hand.

"Merk op mijn ziel, wat antwoord GOD U geeft."

D.F.

Leden van de afdeling Ottawa van het Canadese Rode Kruis behaalden de eerste prijs bij het vervaardigen van een sprei, ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de vereniging. Een dames comité heeft bijna een jaar gewerkt voor de nationale wedstrijd.

EMBASSY
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Ottawa, Ontario, Canada,
November 29, 1963.

Statement by The Honorable W. Walton Butterworth
United States Ambassador to Canada

On behalf of the Government and the people of the United States, I wish to convey to all Canadians our profound appreciation of and gratitude for their spontaneous expressions of sympathy, understanding and grief during these tragic days.

The wave of response in Canada to your stricken neighbor has surged from coast to coast and from home to church in such a flood as never to be forgotten in the United States.

My staff and I at the Embassy, and those at our Consulates across Canada, have been sustained in these trying days by the knowledge of the fraternal bonds which link our two nations. My compatriots have drawn immeasurable comfort from the thousands of expressions of condolence which have come to us, from the memorial services held in churches of all faiths, and from the many other ways in which our Canadian friends have honored the memory of President Kennedy. In their substance and their number these acts of compassion constitute a treasured historical record which, I am sure, will be a source of pride to the family of the late President throughout the years to come.

CANADA'S ECONOMISCH PERSPECTIEF GUNSTIG

In een vergadering van de Montreal Economics Association heeft de heer Paul G. Muller, economist van Alcan International Ltd., naar voren gebracht dat, als huidige ontwikkeling van de Canadese buitenlandse handel ook in 1964 aanhoudt, in dat jaar een overschot op de lopende rekeningen van Canada's internationale betalingsbalans kan worden verwacht. Naar zijn mening zou de Canadese uitvoer in 1964 nog met 12% tot $7,6 miljard kunnen stijgen. Indien dit zou gebeuren zou op de Canadese goederenrekening een overschot van meer dan $1 miljard kunnen ontstaan, en dit zou ruimschoots voldoende zijn om het gebruikelijke tekort op de dienstenrekening te dekken.

Sprekend over Canada's handel met het Verenigd Koninkrijk, de Europees Economische Gemeenschap en Japan, voorzag de heer Muller een toenemende export naar al deze landen of landengroepen. De Canadese uitvoer naar het Verenigd Koninkrijk zou met 8 tot 10% kunnen toenemen. Wat de uitvoer naar de Euromarktlanden betreft meende de heer Muller, dat deze wat minder sterk zal stijgen. Hij wees er echter op, dat in 1959 Canada voor $314 miljoen naar de Euromarkten exporteerde tegen $455 miljoen in 1963. De export naar Japan zal in 1964 nog met 11% kunnen toenemen, en dan meer dan $300 miljoen bedragen.

De heer Muller pleitte verder voor economische planning in Canada, die hij zeer belangrijk acht voor de toekomstige ontwikkeling van het land. Hij stelde als voorbeeld een aantal Europese landen waar reeds jarenlang economische planning wordt toegepast. Deze planning is niet volmaakt, maar geeft in elk geval een richtsnoer voor de toekomst, hetgeen beter is dan het in Canada toegepaste systeem, waarbij men elk jaar er maar naar moet raden wat de regering in het volgende belastingjaar zal ondernemen.

Op diezelfde vergadering sprak Prof. Albert Breton van de Universiteit van Montreal. Prof. Breton liet zich wat minder optimistisch uit over Canada's toekomst. Naar zijn mening zal bij voortzetting van Canada's huidige tegen inflatie gerichte monetaire politiek, geen belangrijke economische expansie in 1964 worden verwacht. Hij gaf echter wel toe, dat er een aantal bemoedigende indices zijn. Canada's bruto nationale produktie is in 1963 verder gestegen, de werkloosheid is wat afgenomen, terwijl het prijspeil vrij stabiel is gebleven. Maar, zo vervolgt hij, de hoeveelheid geld in circulatie per eenheid produkt is sedert 1949 voortdurend gedaald. Daar tegenover is de rentevoet steeds verder gestegen. Prof. Breton verklaarde zich voorstander van een soepeler monetaire politiek, die tot uitbreiding van de Canadese investeringen zou kunnen leiden en die een belangrijke economische expansie in de toekomst mogelijk zou maken. De bruto nationale produktie van Canada, die in 1963 op $42,6 miljard wordt geschat, zal naar wordt verwacht in 1964 tot $44,3 miljard kunnen stijgen. De index van de industriële produktie, die in 1963 in vergelijking met 1962 met 9 punten is gestegen, zou in 1964 opnieuw met ongeveer 7 punten kunnen toenemen. De werkloosheid zou in dat jaar tot 5½% kunnen dalen. De export zou, zoals reeds opgemerkt, tot 7,6 miljard kunnen oplopen, terwijl aangenomen wordt dat de import van $6,3 miljard tot $6,6 miljard zou kunnen vermeerderen in 1964.

Als derde spreker trad op de vergadering van de Montreal Economics Association op, de heer H. C. Bijleveld, Nederlander van origine, en adjunct-directeur van het Canadian Office of the National Industrial Conference Board. De heer Bijleveld belichtte speciaal de economische toestand in de Verenigde Staten. Hij verwacht, dat de Amerikaanse bruto nationale produktie in 1964 met 4 á 5% zal kunnen toenemen. Dit is de gemiddelde groei, die deze produktie sedert 1953 heeft vertoond. De economische opleving van Canada heeft echter reeds 33 maanden geduurd. Rekening houdend met de matige expansie van de Amerikaanse economie, achtte de heer Bijleveld het nuttig met de economische voorspellingen niet te optimistisch te zijn.

In Canada, aldus de heer Bijleveld, is men het er wel over eens, dat een belastingverlaging de economische expansie zou stimuleren. Over het feit of belastingverlaging noodzakelijk zal zijn voor het vermijden van een recessie, zijn de meningen verdeeld.

Over het algemeen genomen zag de heer Bijleveld het jaar 1964 met optimisme tegemoet, al meende hij dat er omstandigheden zouden kunnen zijn, die aan het eind van dit jaar de verwachtingen wat minder hoog gespannen zullen doen dan nu.

(NCKvK)

Een Verrassing

Op een voorlichtingsbijeenkomst te Utrecht van de Chr. Emigratie Centrale sprak ds. A. I. de Graaf uit Wellington, Nieuw-Zeeland, voor een volle zaal in gebouw C.S.B. aan de Kromme Nieuwe Gracht.

Vele dia's waren toegelicht toen de voorzitter van de Utrechtse C.E.C.-afdeling de aanwezigen om stilte verzocht.

Eén van de aanwezige ouders van immigranten te Wellington had n.l. het woord gevraagd en gekregen en de niets-vermoedende dominee werd op sympathieke en bewogen wijze toegesproken. Uit deze toespraak bleek de grote waardering, welke vele ouders ouders in Nederland hebben voor het zegenrijke werk aan hun kinderen door de kerk te Wellington.

Er waren in de zaal ouders uit stad- en provincie Utrecht, doch ook uit andere plaatsen waren belangstellenden naar de domstad gekomen.

Het leek wel een reünie. Aan het einde van de korte toespraak kwam een kleine, met rood-wit-blauw lint omhulde boodschap te voorschijn . . . Er werd in enkele woorden bekend gemaakt dat de kerk te Wellington een gift ontving van f1500,— voor het aanschaffen van een Avondmaal-stel. Even was het stil in de zaal, toen klonk een applaus op van de plm. 120 aanwezigen.

In die enkele ogenblikken leek het alsof ouders en kinderen even bij elkaar waren. Dominee dankte zichtbaar ontroerd voor zoveel medeleven van het 'thuisfront'. Daarna werd de vergadering voortgezet.

—Uit de 'Emigratiekoerier".

O, die pausen

In Hervormd Nederland werd het een en ander verteld over de bijbel- en godsdienstkennis van de kinderen in Frankrijk. Men zou wellicht verwachten dat de Franse kinderen goed ingelicht zouden zijn over de pausen. Maar in een opstel kwam het volgende voor: De pausen hebben altijd in Rome geresideerd. Zij waren vrijgezellen van vader op zoon. De eerste heette Romulus.

— Centraal Weekblad.

De "Koninginneharing" afkomstig uit Katwijk aan Zee werd 4 Juni 1963 op paleis Soestdijk aan H.M. Koningin Juliana overhandigd.
De Heer N. Parlevliet, directeur van de N.V. Rederij en Haringhandel M. Parlevliet, biedt op bovenstaande foto haar een vaatje "Seagull" haring aan, die door één van de schepen van zijn maatschappij werd gevangen

De loggers komen terug van zee
en brengen hun haringvangsten mee.
Gevangen in netten, gekaakt en gezouten,
gepakt in tonnen — echte eikenhouten —
moet nu de groene haring gekeurd en bekeken.
En dat doen heus geen haringleken!
Keurmeesters van 't Rijk der Nederlanden
lopen tussen de rijen tonnen en manden.
Ze betasten en proeven de haring met 'n ernstig gezicht.
Ze zijn dan ook de personen van gewicht.
De allerfijnste haring moet naar 't Paleis in Soestdijk;
dat is een traditie in dit Rijk.
De keurmeesters moeten nu deez' keuze maken.
Dat is namelijk een van hun taken.
Langzaam lopen ze al proeverd voort
en spreken daarbij geen enkel woord.
Maar plotseling roept een van hen opgewonden:
"Heren! Hier heen! 'k Heb het gevonden!"
"Deze haring hier is werkelijk onovertroffen,
zoiets noem ik werkelijk nog eens boffen!"
De and're keurmeesters zijn gelijk eens van zin:
"Natuurlijk! Deze moet naar de Koningin!"
"Maar waar komt deze heerlijke haring eigenlijk vandaan?"
Verlegen en bescheiden komt Schipper Schaap er aan.
"Van de K.W. 37", zegt hij, van trots zo rood als een biet,
"Da's een van de loggers van Parlevliet."
De haringen, glanzend in zilver en grijs,
raken ook bijna door de bijzondere eer van de wijs.
En zo is het gebeurd dat in Juni jongstleden,
de haring van Parlevliet naar Soestdijk werd gereden
Op de foto boven ziet U hiervan het bewijs:
De heer N. Parlevliet met de haring op 't paleis.
De Koningin, zoals elke echte Hollander van ras,
was zeer met de haring in Haar sas.

En nu de moraal van dit ware verhaal?
EET NU HARING ALLEMAAL!!!
En de beste haring die men ziet,
is die — dat is bewezen — van C. PARLEVLIET!!!

Calvinisme op de Grens van Vier Werelden

❷

Hieronder vervolgen wij met het verslag, dat Dr. F. H. von Meyenfeldt schreef voor het dagblad "Trouw", en waarvan wij het eerste gedeelte in ons vorig nummer hebben overgenomen.

De vierde "wereld" waarmee het Amerikaanse calvinisme te maken heeft is die van de moderne Amerikaans - Canadese samenleving. Prof. H. van Riessen heeft hierover zeer interessante dingen geschreven. Over het neo-positivisme dat hier als levensbeschouwing heel het leven penetreert en het oppervlakkige community-ideaal, dat een zekere plezierige hulpvaardigheid tegenover de medemens betekent en een joviale kameraadschappelijkheid die niet zo heel erg diep gaat. Krachtens het neo-positivisme aanvaardt men de werkelijkheid alleen als een puur geloofloze feitelijkheid.

In die neutrale feitelijkheid wordt geld gemaakt en macht uitgeoefend. En de religie heeft niets uit te staan. Zij beperkte zich tot de kerk en de opwekkingsmeeting. En het community-ideaal schept een neutrale omgangsvlak waarop je zo met elkaar omgaat dat je net elkaar niet te na komt. Dat is natuurlijk heel handig en ook wel plezierig maar het is niet echte aanvaarding van elkander. Dit ideaal heeft niet alleen schadelijke betekenis want het moet gezegd worden dat de doorsnee Amerikaan een uitermate hartelijk en behulpzaam mens is, bij het beschamende af. Maar je moet er niet teveel van denken, want innerlijk blijf je op een afstand van elkaar.

Door deze levenshouding kan de Amerikaan de religie wel appreciëren, — de bewuste afval van het geloof lijkt me in Europa verder voortgewoekerd te hebben dan in Amerika — maar deze religie moet zich beperken tot de kerk. In allerlei toonaarden heb ik dit lied horen zingen: religie is een zaak van de kerk en niet meer.

De gevolgen zijn een zeker dualisme in de praktijk, een zeker dubbelleven. Het brede maatschappelijke en politieke leven wordt overgelaten aan de machten die het daar voor het zeggen hebben. En de gelovige kruipt 's zondags in de schulp van zijn kerk. Vandaar dat de orthodoxe christenen geen boodschap hebben voor de samenleving.

Vakbeweging

Een van de meest ontstellende verschijnselen in de Amerikaanse samenleving is bijvoorbeeld de Trade Union, de Amerikaanse vakbeweging. Het is interessant om dit verschijnsel en wat de Amerikaanse Calvinist daarop te zeggen heeft even in te gaan.

Wij noemden even de Trade Union een ontstellend verschijnsel. Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat ik iets tegen een vakbond zou hebben. Integendeel. Vakbonden zijn een nodzakelijk medium in de strijd voor sociale gerechtigheid. Te lage lonen en onbillijke arbeidsvoorwaarden, sociale onzekerheid en maatschappelijke uitbuiting zijn wantoestanden waartegen met kracht moet worden opgetreden. De sociaal zwakkere moet beschermd worden tegen de sterkere. En voor dat doel is sociale organisatie een eerste vereiste. Op deze wijze moet de christen ook zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid voor zijn medemens beleven. Maar dat betekent niet dat de oplossing van arbeidsproblemen moet gezocht worden door ongerechtigheid te bestrijden.

En daar zit het probleem van de Trade Unions. In Amerika is enige tijd geleden een onthutsend boek verschenen: Power Unlimited . . . The Corruption of Union Leadership van Sylvester Petro. In dit boek worden dingen geopenbaard over het vakbondswezen in Amerika waarbij de haren een vrij mens te berge rijzen. Hij laat zien hoe de ellende begint met de dwang waarmee de bonden arbeiders tot leden maken. Wie geen lid wordt, wordt uitgestoten uit het maatschappelijk proces. En om de doeleinden te bereiken wordt de toevlucht genomen tot de meest dubieuze middelen.

Contacten met de onderwereld van de misdaad worden gelegd en al de gangsterpraktijken van chantage, molestering van onwillige arbeiders, moord etc. worden ter hand genomen. Daarbij is er een grote afstand tussen het werkelijke belang van de arbeiders en dat van de Trade Union leiders. Pure machtwellusten en roof van de bonsen worden de nieuwe slavenmeesters van de bedrogen arbeidersmassa.

Moedig

Voor de christenarbeider moet deze situatie een ernstig gewetensconflict betekenen. Hij wordt gedwongen lid te zijn van een organisatie die in vele gevallen de meest goddeloze middelen niet schuwt om zijn doel te bereiken. Ook hier valt het op dat verscheidene calvinisten deze dingen maar op hun beloop laten. Zij doen alsof het hun niet aangaat. Zij kruipen weer in de schulp van hun kerk en hun binnenkamer en houden zich in deze godvergeten wereld koest.

Ook hier begint echter beweging te komen. De "Christian Labour Association of Canada" is energiek en moedig bezig om op te komen voor de vrijheid van organisatie in de wereld van de arbeid. Alle arbeiders moeten zich kunnen aansluiten bij de organisatie van hun eigen keuze. Elke vorm van dwang moet hier worden uitgeschakeld. En met kracht komt zij op tegen alle misbruik van macht en tegen alle aanwending van misdadige methoden om de gestelde doeleinden te bereiken.

In openbare debatten, in de pers en voor de radio en televisie werpt zij zich midden in de strijd. En als de tekenen niet bedriegen begint deze activiteit de aandacht te trekken. Het zou bijzonder belangrijk zijn wanneer deze moedige strijders steun ontvingen van hun Nederlandse broeders! Want de strijd is zeer zwaar!

Nog een taak

Tenslotte nog iets over de wijze waarop in Amerika een krachtige poging wordt gedaan om de uitdaging van de zogenaamde neutrale wetenschap te aanvaarden. De "Association for Reformed Scientific Studies" is in alle bescheidenheid en doortastendheid aan deze taak begonnen. Men wil uiteindelijk een christelijke universiteit oprichten. Maar daarvoor moeten eerst bergen werk worden verzet.

Men organiseert jaarlijks tournees door Canada en Amerika om de belangstelling voor deze gedachte wakker te roepen. En inderdaad gaat deze idee hoe langer hoe meer leven. Verder organiseert men ook jaarlijks studieconferenties waar de problemen van geloof en wetenschap worden doorgesproken. Dit jaar waren er twee te Unionville bij Toronto en één in Banff in de Canadese Rocky Mountains. Elk van deze studieconferenties was door ruim honderd deelnemers bezocht. Het enthousiasme en de levendigheid van de discussies was bijzonder stimulerend. Hier groeit iets!

Ook over deze belangrijke zaak zijn helaas de meningen wat verdeeld. Niet ieder ziet de taak en de mogelijkheden die hier liggen. Wanneer men echter de enorme wereld van de Amerikaanse universiteiten beziet en de zuigkracht die van ideologieën als het neopositivisme uitgaat op de studenten, is men blij met zo'n begin van antwoord op deze uitdagende situatie.

Verdoving

Wij bedoelden met het bovenstaande alleen enkele persoonlijke uitdrukken door te geven. Het Amerikaanse Calvinisme beweegt zich duidelijk op de grens van vier werelden. Ongetwijfeld zal het daarop een eigen antwoord geven. Toen ik de eerste dagen van deze tournee in New York rondliep had ik een eigenaardige gewaarwording. De immense wolkenkrabbers om me heen deden me bewust niets. Wie op straat rondloopt heeft alleen de eerste verdiepingen voor ogen. Deze mateloze gevaarten staan in geen enkele redelijke verhouding tot het stadsgewemel op de begane grond. Maar zij leven op de onbewuste achtergrond van je leven als dreigende, benauwende machten. Ook dat is symbolisch voor de situatie op dit continent. De gewone man gaat er zijn kleine gang en hij werkt en communiceert en amuseert zich. Maar ergens op de achtergrond van zijn leven zijn duistere machten aan het werk, waar hij maar niet liever aan denkt. Uit deze verdoving kan het calvinisme redden.

Kansen

Nog een enkel woord over de verhouding tot Nederland. Een immigrant is in een eigenaardige situatie. Hij laat zijn oude vaderland achter zich in een bepaalde toestand. Die toestand heeft hij steeds voor ogen in de nieuwe wereld. En wanneer hij later terugkeert en ontdekt dat de dingen anders zijn geworden, dan is er iets gebeurd met zijn beeld van het oude vertrouwde land. Dat irriteert hem en het maakt hem geneigd om van verval te spreken waar hij eigenlijk van ontwikkeling getuige is. Gaat hij nu in de nieuwe wereld klagen over het oude land "in verval" dan veroorzaakt hij bij vele immigranten een gevoel van verlatenheid. Want het oude vaderland blijft een gevoelige plek. Dit sticht veel leed. Men zij daarom voorzichtig met zijn klachten. Dit is pastoraal onverantwoord.

Het Amerikaanse continent is een boeiende wereld. En als het calvinisme zijn roeping niet verloochent kan het een belangrijke factor daarin worden. Maar dan moet het de kleinheid van het oude "knickerbockercentre" verbreken en de kansen grijpen. Ik denk aan die dominee uit het verre westen van Canada die op kerkvisitatie gaat met twee geweren aan zijn schouder. Zo weidt hij de schapen en verschalkt nog een beer. Ik houd van zulke herders die de beren niet uit de weg gaan!

(Wordt vervolgd)

CHRISTIAN NOVELS:
(all clothbound unless marked: "paper")
Anderson My three years inside Russia *$2.15. Barr* Monk in Armour (*based on Luther's life, 254 p., paper $1.65. Bell* The Secret Conflict, *135 p. $2.75. Belton* Man under authority, *256 p. $1.65. Bingham* An Irish Saint, *127 p. $2.50. Bjorn* Papa's Daughter, *238 p. $4.00.* Mama's way *214 p. $4.00.* Dear Papa, *191 p. $4.00. Trilogie*: Papa's wife, Papa's daughter, Mama's way, *750 p. $6.95. Briggs* Root out of dry ground, *323 p. paper $2.15.* All other ground, *273 p. $3.30* The Hem of His Garment, *314 p. $2.20,* Both banks of the river, *333 p. $3.30.*

BURLINGTON
BOOK & BIBLE HOUSE
468 Brant Street
BURLINGTON, ONT.
(In Hamilton en omgeving phone: 637-2151)

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

De Kerken en de Onkerkelijkheid in Canada ②

DOOR D. N. HABERMEHL, Theol. Drs.

Hieronder vervolgt Rev. Habermehl zijn analyse van de kerkelijke statistiek in het rapport over de volkstelling 1961. Het eerste artikel verscheen in ons nummer van verleden week. Dit en het vorige artikel vormen echter één geheel.

Red.

LEEFTIJDS-OPBOUW EN PROGNOSE

Bulletin 1.3-3, # 92-554 van de Census 1961 bevat gegevens over de leeftijdsopbouw van de verschillende kerken ("Religious denominations by Age Groups"). Bij het verwerken van deze gegevens moeten wij ons houden aan de cijfers, die door de Census worden gegeven, en moeten wij dus afscheid nemen van de tot dusver gevolgde methode van gecorrigeerde cijfers.

Wij hebben de gegevens van de Census als volgt voor U verwerkt. Wij gaan uit van 100 personen van de leeftijd van 25 tot 49 jaar, de middelbare leeftijd. Tegenover deze 100 personen stellen we nu de jongeren (0 - 24 jaar) en de ouderen (50 jaar en ouder). Op die manier krijgen we een duidelijk beeld van de leeftijdsopbouw van de kerken.

	0 - 24	25 - 49	50 en ouder
Canada	150	100	60
Anglican Church	132	100	71
Baptist Church	151	100	77
Chr. Reformed Church	193	100	27
Lutheran Church	116	100	62
Pentecostal Church	198	100	66
Presbyterian Church	115	100	95
United Church	143	100	64
Roman Catholic Church	167	100	49

De geboorte- en sterfte-tabellen wijzen uit, dat, in het algemeen, 105 personen van 0 - 24 jaar nodig zijn om 100 personen van 25 - 49 jaar te vervangen, om dus hetzelfde aantal te behouden. Canada is echter een vruchtbaar land, en vervangt de 100 middelbare personen door 150 jongeren. Dat betekent dus een sterke toename van de Canadese bevolking in de komende generaties.

Een kerk, die dit Canadese gemiddelde haalt (150 jongeren tegenover 100 middelbaren), zal in staat zijn het percentage dat zij nu heeft, te behouden, afgezien tenminste van toe- en afname van buiten af. Dat is zo het geval met de Baptist Church; wat de natuurlijke groei betreft, zal deze kerk zichzelf gelijk kunnen blijven.

Er zijn echter ook kerken, die het tempo van de bevolkingstoename niet kunnen bijhouden; zij blijven onder het landelijk-gemiddelde van 150 jongeren tegenover 100 middelbaren; wat de natuurlijke groei betreft zijn deze kerken dus gedoemd tot achteruitgang, verhoudingsgewijs. Sterke achteruitgang in de komende 25 jaar valt zo te verwachten van de Presbyterian Church en Lutheran Church (resp. slechts 115 en 116 jongeren tegenover 100 middelbaren, nauwelijks voldoende om het eigen aantal te behouden); ook de Anglican Church (132) en United Church (143) zullen in percentage achteruitgaan.

Daartegenover zijn er ook kerken, die meer jongeren in hun gelederen hebben dan het Canadese gemiddelde, en die daardoor dus verhoudingsgewijs zullen toenemen in de komende jaren: de Rooms Katholieke Kerk (167 jongeren tegenover 100 middelbaren), en vooral de Christian Reformed Church en Pentecostal groepen (resp. 193 en 198 jongeren tegenover 100 middelbaren). In deze laatste kerken zullen wij bijna een verdubbeling krijgen van het ledenaantal na 25 jaar, alleen al door de groei van binnenuit.

Uit dit overzicht blijkt ook, dat de Pentecostal groepen nog net even meer jongeren hebben dan de Christian Reformed Church.

En waar zitten dan de ouderen? Ook op die vraag geeft bovenstaand overzicht een antwoord. Gemiddeld heeft Canada 60 ouderen staan tegenover 100 middelbaren (Nederland: 59). Kerken die hierboven liggen, die meer dan 60 ouderen hebben tegenover 100 middelbaren, lijden aan de kwaal van ver-oudering. Zo wel in het bijzonder de Presbyterian Church, met 95 ouderen (50 en ouder) tegenover 100 middelbaren (25 - 49). Ook de Baptist en Anglican Churches lijden aan veroudering (resp. 77 en 71). De Lutheran, United en Pentecostal Churches hebben een normaal percentage ouderen (resp. 62, 64 en 66), en de Roman Catholic en Christian Reformed Churches zijn de uitgesproken jonge kerken (resp. 49 en 27 ouderen tegenover 100 middelbaren). Alle verwantschap in leer en kerkbeschouwing ten spijt, vertonen de Presbyterian Church en CRC dus wel een heel verschillend beeld terzake van de leeftijdsopbouw, vergelijk nog eens het volgende overzichtje:

	0 - 24	25 - 49	50 en ouder
Canada	150	100	60
Presbyterian Church	115	100	95
Christian Reformed Church	193	100	27

Op grond van deze cijfers valt de vermoedelijke toe- of afname te berekenen van de verschillende kerken. voorzover aangaat de natuurlijke groei, in de komende 25 jaar. Onderstaand vindt U eerst de percentages van 1961, en daarna de vermoedelijke percentages van 1986.

Presbyterian Church	4.5 - 3.5
Lutheran Church	3.6 - 2.9
Anglican Church	13.2 - 11.6

Daarentegen zal er toename zijn in de Roman Catholic Church, van 5.7 in 1961 tot 50.9 in 1986 (alleen al door natuurlijke groei zal de Roomse kerk dan dus groter zijn dan de helft van de Canadese bevolking); de Pentecostal Churches van 0.8 tot 1.1, en de CRC van 0.34 tot 0.44.

Buitengewoon verontrustend is de prognose van de Presbyterian Kerk. Wij vinden in deze kerk een adembenemende achteruitgang, vergelijk de percentages van resp. 1931, 1961 en 1986: 8.4, 4.5, 3.6.

Het ontstellend gebrek aan jongeren, de sterke veroudering, en de starheid(die hiervan het niet te voorkomen gevolg is — en ook wordt waargenomen door de buitenstaander — zijn drie dodelijke gevaren voor deze kerk. Als er geen wonder gebeurt, sterft de Presbyterian Church uit tot een onbekende minderheid.

Het is te hopen, dat de leiding in de Presbyterian Church de gevaren zeer spoedig onderkent, en de wijsheid van God ontvangt om deze kerk te redden.

—

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Het hier gebodene maakt geen aanspraak op volledigheid en wetenschappelijkheid. U neemt het maar als een "lekepraatje" over de kerkelijke statistiek. Misschien dat er anderen zijn in onze kring, die de scholing hebben om de cijfers meer wetenschappelijk te verwerken.
2. De tabellen van de leeftijdsopbouw van de bevolking wijzen uit, dat de onkerkelijkheid toeneemt naarmate de mensen jonger zijn. Dat is waarschijnlijk ook nog wel een van de redenen, waarom de percentages onkerkelijkheid zo hoog zijn in de suburbs en subdivisions van de grote steden.
3. Met de toenemende ontkerkelijking kunnen wij toenemende moeilijkheden verwachten met de godsdienstige vorming van de kinderen op de public schools, een toenemende secularisering van het onderwijs. De Census 1961 geeft een duidelijke rechtvaardigingsgrond voor onze christelijke scholen. Wanneer straks het public onderwijs in het algemeen geseculariseerd is, dan staan wij klaar met onze scholen om onze christelijke volksgenoten christelijk onderwijs aan te bieden voor hun kinderen.
4. *Conclusies voor ons evangelisatiewerk.*

Heel in het algemeen kan worden gezegd, dat in de omgeving waar wij wonen, één persoon op de vier of op de drie God niet kent en geen band heeft met Zijn Kerk. Naarmate dit meer duidelijk wordt voor de mensen, zal er minder prijs op worden gesteld om toch nog voor christelijk of kerkelijk door te gaan onder de mensen; dit is slechts een kwestie van tien tot twintig jaar, vergelijk de ontwikkeling in Nederland. De onkerkelijkheid, die nu nog wat verborgen ligt, zal dan openbaar zijn. En inmiddels zal ze dan ook zijn toegenomen, zoals wij hebben gezien. Stilstand of achteruitgang van de kerken betekent immers toename van de onkerkelijkheid.

De ontkerkelijking zal het sterkst zijn in de industrie gebieden. Juist in deze steden zal veel aandacht moeten worden gegeven aan de pastorale verzorging van de eigen mensen. Niet door hen te verbieden om deel te nemen aan het industriële leven, maar meer positief, door hen de weg te wijzen tot een *christelijke* deelname aan dat leven. Wij zullen ons moeten gaan bezinnen op middelen en wegen om onze mensen in het industriële klimaat christelijk te wapenen tegen de aanslagen van de duivel. Er zullen vast en zeker nieuwe organen in het leven geroepen moeten worden om daartoe te komen.

Wij zullen ook moeten inzien, dat de onkerkelijkheid in onze omgeving te groot is om haar als Christian Reformed Church aan te kunnen. De nood van de Kerk in Canada moet ons als kerken naar elkaar brengen — nog voor het te laat is; *nu*, nu wij met elkaar als kerken nog kracht ontwikkelen kunnen. Een vorm van samenwerking met de andere Canadese kerken moet worden gezocht. Wij zijn verantwoordelijk voor die kerken, en met die kerken samen voor ons volk en voor de toenemende onkerkelijkheid. Wij moeten nu reeds vruchtbaar gebruik maken van de contactmogelijkheden met andere kerken, die er *zijn*, en ons, soms hoogmoedig, isolement opgeven.

Voorts zullen wij in ons evangelisatiewerk vooral gericht moeten zijn op de *jeugd* van ons volk. En wij zullen moeten leren om ons in te stellen op niet-christelijke kinderen en mensen, op een niet-christelijke mentaliteit. Wij zijn hier in het algemeen nog ver van af. En niet alleen wij, maar ook de andere kerken in Canada. Door onze typische aanpak en benadering sluiten wij grote groepen van mensen uit van het horen van het WOORD. De enorme onkerkelijkheid in Canada is een even enorme opdracht aan Christus' Kerk in dit land, waar de Christian Reformed Church een deel van is. Indien wij deze opdracht niet vervullen met liefde en verstand, en met haast, kan al het goede dat er verder in onze kerken wordt gevonden de schuld niet bedekken die we op ons laden. Maar als de Geest van Christus in onze kerken is, dan gààn zij uit om te zoeken wat verloren is.

CORRECTIE

In het artikel van Rev. Habermehl is een storende fout geslopen. In de vergelijking over de onkerkelijkheid op het platteland en in de steden, stond er:

"In het algemeen is de onkerkelijkheid in de grote steden veel groter dan die op het platteland", waarna dan verwezen wordt naar het overzichtje van rural-urban."

Dit moet zijn:

"In het algemeen is de onkerkelijkheid in de grote steden NIET veel groter etc."

De aandachtige lezer zal in het verloop van het artikel de fout misschien hebben ontdekt. Niettemin betuigen wij onze spijt en haasten ons de fout te herstellen.

Red.

TORONTO-AMSTERDAM $41.00 deposito

op KLM's 21-daags "propeller" excursietarief *

1. U verdeelt de betaling van het resterende bedrag over twee jaar volgens de betalingsregeling van de KLM.

2. U bespaart $ 32.40 per persoon op het 21-daags excursietarief, "economie klasse", als U gebruik maakt van de KLM vluchten met propeller vliegtuigen. De KLM is een van de weinige maatschappijen die deze geldbesparende vluchten nog onderhouden.

3. De 21-daagse excursietarieven per straalvliegtuig zijn geldig vanaf 1 oktober tot eind april 1964 en betekenen een aanmerkelijke besparing op de normale retourtarieven. Indien U van deze tarieven gebruik maakt moet U 22 dagen nadat U de reis naar Europa begint terug zijn in Canada.

4. U hebt deze winter de keuze uit dagelijkse KLM vluchten vanuit Montreal, 4 vluchten met straalvliegtuigen en 3 met propeller vliegtuigen. Er zijn tenminste 2 vluchten per dag vanuit New York.

5. De KLM kan op Uw kosten voor Uw familieleden in Europa een reis naar Canada verzorgen. U kunt het tarief hier betalen en de KLM zal het passagebiljet ginds uitreiken. Het KLM personeel, zowel op het vliegveld als in het vliegtuig, schenkt persoonlijke aandacht aan oudere mensen.

6. De KLM heeft speciale tarieven voor emigranten. Wanneer familieleden of vrienden besluiten om naar Canada te emigreren, dan kunnen zij met de KLM vliegen tegen een laag emigrantentarief. Dit geeft een reductie van 30% op het normale enkele reis "economy" tarief. Het toegestane gewicht aan vrije bagage is 66 lbs. Geldig van 15 oktober tot 15 juli 1964.

7. Vliegt U met Uw gezinsleden? Gezinsleden (ook kinderen tussen 12 en 26 jaar) die samen met U reizen tussen 1 oktober en eind maart kunnen een reductie van $ 162 per persoon krijgen op het retourtarief! Als U in West Canada woont kunt U Uw voordeel trekken uit de uitzonderlijk lage trein/vliegtuig tarieven die door de KLM in samenwerking met de spoorwegen worden aangeboden. Vraag Uw reisbureau of de KLM om nadere inlichtingen.

8. Indien U van plan bent een reis naar Europa te maken, bespreek dit dan met Uw reisagent. Hij is een specialist en weet meer over prijzen, tarieven, hotels, tochten, vliegtuigverbindingen, documenten en koersen dan wie ook. Zijn ervaring kan een heel verschil voor Uw reis betekenen. Bezoek hem zo spoedig mogelijk en laat hem reserveringen voor U maken. Hij zal U tijd en geld besparen.

* Geldig vanaf 1 oktober 1963 tot 29 februari 1964.

Ga voor nadere inlichtingen naar Uw reisbureau, stel U in verbinding met het dichtsbijzijnde KLM-kantoor, of zend deze coupon naar KLM Royal Dutch Airlines, Dept. T.1, 635 Dorchester Blvd. W., Montreal 2, P.Q.

Zend mij a.u.b.:

☐ "What You Should Know About Reliable KLM When Planning Your Trip to Europe". HD

Mijnh./Mevr./Mej. ____________

(in blokletters)

ADRES ____________

Mijn reisagent is ____________

(153D)

KLM

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E. Grand Rapids, Michigan

BOEKBESPREKING

Nieuws voor de Kleintjes

1. "Tomorrow will be Sunday". $ 0.85.
2. "Better than anything else", $ 0.85.
3. "Lost in the snow", $ 0.90

Uitgave: Woudstra's Bookhouse,
9330 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.

In de serie "For our youngsters" kwamen weer drie boekjes beschikbaar, alle van de bekende Nederlandse auteur W. G. van de Hulst. Nummer 1 beleefde reeds zijn tweede druk. Het is ons beter bekend onder de titel "Van de boze koster" en vertelt de avonturen van Willie, Bennie en Jan, die per ongeluk een varkentje laten ontsnappen. Het loopt hen achterna en waar komen ze allemaal terecht? In de kerk, die door de koster zo mooi schoongemaakt is voor de zondag. Ach heden, wat is die koster boos . . . en wat een spannende jacht!

Nummer 2 zag ook de tweede druk, oorspronkelijke titel "Het kerstfeest van twee domme kindertjes". Het vertelt van de kleine prinses Esmeralda, die woont in het kasteel op de heuvel, en van Rex, de arme houthakkerszoon. Op Kerstavond gaan ze beide stilletjes op zoek naar de nieuwgeboren Koning in de kribbe. Maar ze vinden slechts elkaar . . . en raken verdwaald in het bos. — Heel fijntjes verteld, als een sprookje.

Nummer 3 is nieuw vertaald in het Engels. We kennen het als "Het huisje in de sneeuw": een dag uit het leven van twee dappere jongetjes. Vader werkt aan de spoorweg en het is hun taak om hem koffie te brengen, maar onderweg gaan ze aan de haal voor een geheimzinnig dier. (Schrik niet, het is een hond!) — Een oergezellig verhaal.

Ik geloof niet, dat het nodig is om deze boekjes aan te bevelen. Hier is lectuur van de bovenste plank voor Uw kinderen tot een jaar of acht, negen. Ook ideaal om voor te lezen! De boekjes komen keurig verzorgd in een kartonnen bandje en zijn gedrukt in bruin of groen, met geestige (nieuwe) illustraties. Woudstra's Bookhouse heeft voor deze serie alle rechten bij Callenbach opgekocht, voor de U.S. en Canada. Iets, waarmee onze ouders en zondagschoolteachers alleen maar gebaat zijn, want ik moet nog een schrijver tegenkomen, die zo zuiver het kinderhart aanvoelt als de grote van de Hulst dit deed.

Tini Van Ameyde

MEDEDELING

GROEPSREIZEN NAAR CANADA VOOR OUDERS VAN EMIGRANTEN

In samenwerking met de grootste Nederlandse reisbureau's met kantoren in de meeste grote plaatsen kunt U voor Uw ouders een keuze maken uit de hieronderstaande afvaarten:

s.s. "Rijndam" v. Rotterdam:
31 Mrt., 24 Apr., 23 Mei, 31 Mrt., 24 Apr., 23 Mei, 15 Juni.
v. Montreal:
9 Sept., 2 Okt., 2 Okt., 25 Okt., 15 Aug., 25 Okt. 25 Okt.
s.s. "Arkadia v. Amsterdam, 12 Mei en 2 Juni.
v. Montreal, 28 Aug. en 18 Sept.
s.s "Carmania" v. Rotterdam, 30 Juni.
s.s. "Franconia" v. Montreal, 4 Sept.

RETOURTARIEF vanaf Can. $334,50 plus $2.00 havenbelasting

Verdere inlichtingen en boeken bij: ADRIAAN LIMBERTIE

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

300 Wilson Ave. (bij Bathhurst), Downsview, Toronto, Ont.
ME 5-5661

Wintertijd!

Rookworsttijd!

Bij het aanbreken van het koudere weer is een GELDERSE ROOKWORST een lekkernij.

Let op het loodje S.D.G. dat is Uw waarborg voor de echte Gelderse Rookworst.

Speciale Vleesaanbiedingen voor de "Homefreezer"

SIMON DE GROOT

Meatproducts Ltd.

Toronto RO 6-2992

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Grammofoonplaat voor $ 1.00

(Met insturen van coupon)

"WELCOME TO HOLLAND" biedt U in 15 min. een terugblik in Nederland. U hoort: De stemmen van Koningin Juliana en Prins Bernhard, muziek, carillons, draaiorgels, Max Tailleur, Wim Sonneveld, Carnaval in Brabant, het gehele Wilhelmus, enz. enz. Prijs $2.25 (Met coupon slechts $1.00, sluit ook 5 ct. postzegel in a.u.b.)

"Welcome to Holland"
behoort in ieder Hollands gezin.
Geniet er van met de komende feestdagen.
Om Uw plaat te verzekeren HAAST U!

Coupon ter waarde van $ 1.25

Enclosed $1.00 -
Rush Record to:
Name: ....
Address: ....

To: Original Sound Products
WATERDOWN, Ontario
Canada

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

President J. F. KENNEDY †

The thoughts and prayers of all of us have no doubt been with Mrs. Kennedy and her children and family in connection with the tragic death of the President. We were all sitting in awe in front of television or radio, listening to the reports as they came in. What a cruel and sinful thing to do. We were all ready to condemn the murderer, who, in turn, has now been murdered also. It seems to go in a circle. What happens when people take justice into their own hands?

A great deal of injustice and more tragedy. Let us therefore look away from human beings and realize that our God moves in a mysterious way. We do not understand His ways and we are all wondering where all the tragedy will lead to.

"When through fiery trials thy pathway shall lie,
My grace, all sufficient, shall be thy supply:
The flames shall not hurt thee: I only design
Thy dross to consume, and thy gold to refine."

May these words comfort the mourning widow, her children and relatives and all those who mourn because of the loss of a great statesman.

Let us pray that the leadership of the new president may lead to ever greater things. We ask God to give him wisdom and understanding to match the needs of our days.

We, too, in our daily work and surroundings need God's guidance in leading our children. We, too, in our daily work and surroundings need God's guidance in leading our children. We also need God's help to make us willing to serve, when we are called to do so. May He show us His will and preserve us from disdaining the opportunities for seemingly small services which come to us.

And let us pray for those whose duties and responsibilities look large to us.

May all our service be done in acordance with His will and may God confirm in us our resolutions that we may truly do His work for the sake of Christ Jesus our Lord:

The soul that on Jesus hath leaned to repose
I will not — I will not desert to His foes;
That soul, though all hell should endeavour to shake,
I'll never — no never — no never forsake!

President Kennedy sprak tot vrouwen over vrede

Terwijl het schokkende nieuws over de moord op de President door de wereld gaat, gaan onze gedachten even terug naar een artikel, dat deze maand in verschillende Amerikaanse dames-tijdschriften verscheen. "President Kennedy talks to women about Peace."

In Juni van dit jaar had de President een interview met de redakteuren van zeven tijdschriften, die zich speciaal tot vrouwen richten. De redakteuren zochten dit interview, daar zij wisten dat vragen over vrede en oorlog hun lezers bezig hielden. Zij waren het er over eens, dat alleen de President hun effectieve antwoorden kon geven. Gezamenlijk verzochten zij om dit interview. Het was iets ongewoons dat de President dit exclusieve interview toestond. "Maar," zo zei hij, "ik doe het graag omdat het belangrijk is." 45 Minuten lang beantwoordde hij vragen. Hoewel zijn antwoorden speciaal tot de Amerikaanse vrouw gericht waren, zijn zij echter tevens belangrijk voor iedere vrouw in de vrije westerse wereld. Verkort en vrij vertaald willen we enkele van de vragen en antwoorden doorgeven.

VRAAG:
Verschillende onderzoekingen wijzen aan, dat er onder de kinderen een angst voor het gevaar van oorlog leeft. Hoe denkt u hierover, en wordt die angst aangekweekt door de activiteiten die door de Civil Defense gehouden worden?

ANTWOORD.:
Het kinderleven komt maar heel weinig in contact met die activiteiten en daarom geloof ik niet, dat deze een schadelijke invloed op de kinderen zullen hebben. Ik zou zeggen dat de strijd die er gaande is, nog tamelijk ver van onze kinderen verwijderd is.

VRAAG:
Hoe belangrijk is het om voor ontwapening en voor wapenbeperking te werken?

ANTWOORD:
In mijn oordeel is het heel belangrijk en wordt het steeds belangrijker. Vroeger, voordat de atoomwapenen er waren, waren wapens misschien alleen een verschijnsel maar geen bron van internationale spanningen. Maar in dit tijdperk waarin de ene grote natie de macht bezit de andere te vernietigen, is de toeneming in treffingsmacht op zichzelf een bron van spanning.

VRAAG:
Kunnen wij de Russen vertrouwen, dat zij de overeenkomst niet zullen schenden?

ANTWOORD:
Elke regering zou dwaas zijn om de andere op zijn woord te geloven, en vooral dat van een communistische natie. Daarom moet de United States veiligheidshalve een middel hebben om na te gaan of de andere landen zich ook aan de overeenkomst houden.

VRAAG:
What wordt er gedaan om de radioactiviteit, die ons voedsel kan verminderen?

ANTWOORD:
Jaarlijks wordt er bijna honderd miljoen dollars uitgegeven op het terrein van radioactieve biologie. Op het ogenblik is er nog geen gezondheidsgevaar van betekenis, dit kan het echter wel worden als we door blijven gaan de atmosfeer te bezoedelen. Daarom doen wij onze uiterste best om een "test ban agreement" te verkrijgen.

VRAAG:
Is het waar dat er morele achteruitgang in dit land is, en als dit juist is, speelt het een rol in onze internationale moeilijkheden?

ANTWOORD:
Ik geloof niet dat er een morele achteruitgang is. Sommige mensen zeggen dat vrouwen geen oorlogen beëindigd hebben, noch dat zij gedaan hebben wat zij konden toen zij het recht van stemmen kregen, maar ik ben er zeker van dat de standaards gestegen zijn sinds de vrouwen het recht van stemmen verkregen hebben.

VRAAG:
Wat kan de individuele vrouw doen voor de zaak van de vrede?

ANTWOORD:
Op de hoogte blijven van wat er om haar heen gebeurt en zich verdiepen in de problemen van deze tijd.

VRAAG:
Zijn individuele brieven effectief?

Er kwam een bevestigend antwoord, waarvan de laatste zin was: "Elke stem telt in Amerika, maar de stem van degene, die tijd en moeite neemt om zich op de hoogte te stellen van de zaken, en brieven erover aan zijn vertegenwoordigers schrijft, telt vele malen."

Er waren nog meer vragen en antwoorden maar het zou teveel ruimte nemen alle te behandelen. Als laatste willen we de boodschap doorgeven die de President direct tot de vrouwen richtte.

"Vrouwen zijn als moeders van onze kinderen ten nauwste betrokken bij de toekomst van de mensheid. Zij realiseren zich, dat de atoom-dreiging voor hun gezinnen een dreiging is voor de gehele mensheid. Mij werd gevraagd, hoe vrouwen het meest effectief kunnen deelnemen aan het bewaren van de vrede.

Als allereerste stap is er geen plaatsvervanger voor informatie. Hoewel de zaken gecompliceerd zijn, gaat het toch niet boven het verstand van hen die de tijd nemen deze dingen te be studeren. Verder is het belangrijk deze dingen te bespreken in discussie-groepen, kerkgroepen, P.T.A. meetings, en op de diverse vrouwen-verenigingen. Ten laatste kunt u direct meewerken door aan uw vertegenwoordigers en senators te schrijven wanneer er een specifieke zaak aan de orde is die met vrede te maken heeft. Niets is meer effectief dan een brief die zowel begrip van de kwestie als een eerlijke persoonlijke opinie weergeeft.

Ik heb gezegd dat wapen-beperking een missie is die we speciaal voor onze kinderen en kleinkinderen ondernemen, en zij hebben geen "lobby" in Washington. Niemand is beter bekwaam hen te vertegenwoordigen dan hun moeders en grootmoeders."

—

In het gesprek kwam de President er steeds weer op terug dat het zo belangrijk is op de hoogte te blijven van wat wat er om ons heen gebeurt, ons er in te verdiepen en onze opinies bekend te maken aan hen die ons in de regering vertegenwoordigen. Laten we de ernstige woorden ter harte nemen, van hem die voor vrede vocht en zelf op zo'n wrede manier om het leven kwam.

Jane Malda

Ook dit jaar nemen **VOORTMAN'S** weer de leiding met

FIJNE KERSTKRANSEN

zwaar gevuld met ECHTE amandelspijs

Stuur één naar Uw vrienden,
het is een zeer welkom Kerstgeschenk

Bestel vroegtijdig bij Uw winkelier - de vraag is zeer groot!

★

W. & H. VOORTMAN LTD., BURLINGTON, ONT.

Adventure after Supper

It is, in my opinion at least, aiways interesting to travel. And even more so if you are travelling with a group of women.

This happened to me, when, a few weeks ago, the four of us set out on a very damp evening to attend a board meeting. To put our consciences at ease we left after supper. It was about a four hour drive to where our board meeting was to be held. Our chauffeur did not relish the idea of driving all that time without a break, so we had decided beforehand to stop halfway and sleep at the home of our treasurer. "We" that were our secretary, president, one "minister" without portfolio and "publicity". After driving steadily for about an hour and a half, we decided it was time for coffee, and to give our chauffeur and ourselves a breather and to stretch our respective legs.

That done, we cheerfully boarded the car again. The "minister without portfolio'" graciously let the president have the front seat

(Continued on page 5)

Hollandse Scheurkalenders

Maranatha, Honigdroppels, Kruimkens van 's Heren Tafel, $ 1.50 postpaid. Oranje Kalender $ 1.35 postpaid. Beautiful Canada, $ 1.—, voor Holland $ 1.25, postpaid. Daily Manna Calendar $ 2.35 postpaid.

SUCCES AGANDA'S (Seven Star) Refill 1964 $ 2.69

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONTARIO

VROUWEN RUBRIEK

(Continued from page 4)

to warm her cold feet. Did she do this out of selfishness, maybe? She must have had a feeling that they were to share the same bed that night. For a while we discussed who was to sleep with who.

It is a well known fact that our secretary snores. I'll bet she is glad she does, because she prefers to sleep by herself.

"Publicity" preferred a soft bed, the other two hard ones, so without having to consult our hostess, we had everything figured out and settled before we arrived. We arrived safely and with much huffing and puffing lugged our suitcases out of the trunk and onto the porch. The lights were on in the house, but there was no welcoming hostess at the door.

We were puzzled. This was not at all like her. She was usually at the door even before we were out of the car, asking whether we wanted coffee or "erwtensoep". We knocked and knocked once more. Gradually it dawned on us that there wasn't anyone home. Were we at the right address? Suddenly alarmed, we looked through the living room windows. The furniture looked familiar and we breathed a little easier. We were miserably cold and at a loss what to do. The president hunted high and low for a key. Even the back porch was searched, without result. She then suggested that someone climb through a window and open the front door.

Much to the consternation of the secretary, however, who, obviously only able to think in minutes, persuaded her to wait at least 15 more minutes.

We were shivering, but agreed to wait that long. We looked through the window again. One member suggested that we get back in the car. What if a police man happened to cruise along this street? The idea of getting caught looking through other people's windows (peeping toms would not fit us, we thought, what would he call us?) did not appeal to even the most daring of our members.

Finally, 15 minutes had passed and the tallest of our group opened the window. We removed the flowerpots to a nearby table and the way to enter was clear.

It was nice and warm inside, for which we were very grateful. But what were we to do now? Make coffee? Go to bed? Where was our hostess? None of us dared to go upstairs. Our host could be in bed. Although he must, at the least, have been unconscious if our talking and giggling did not wake him up. We decided to phone the minister, hoping that he would not be in bed yet. Just before we could dial, our hostess arrived together with her husband. We were thanked for breaking in and were rewarded with a nice hot cup of coffee. They had been visiting friends, and had not expected us so soon. Besides, their clock was slow.

Well, we had had an adventurous evening. We went to bed in the same fashion we had decided on, on our way up.

Our last act that evening was rescuing "publicity", who managed to get herself locked up in the bathroom.

Finally peace and quiet reigned supreme. I salute the host who, without protesting once, can take all the talking and giggling we did, who, without murmuring, slept on the couch in order to let us sleep comfortably.

And, who says that it is not fun to be a board member? At the next election you'd better accept right away.

De vier jaar oude Arienna Starrenburg praat met Sinterklaas, nadat zij met ouders aan boord van de "Ryndam" van de Holland-Amerika Lijn was gegaan.

De bisschop was de passagiers, waarvan vele in Nederland op 5 December Sinterklaas zullen vieren, goede reis komen wensen.

Arrienna, die met haar ouders reisde, komt uit Springfield, Mass.

Ingezonden

"Hoe Bestaat Het?"

Geachte Redaktie,

In Calvinist-Contact van 25 oktober j.l. las ik een stukje onder de titel: "Hoe bestaat het!", waar de lezers van C.C. geconfronteerd werden met een voorval dat volgens de schrijver niet alleen Ds. Hegger, maar met hem ook vele anderen de haren ten berge had kunnen doen rijzen. Het geschreevene was veroorzaakt door een krantenbericht:

"Gemengd huwelijk" in een R.K. Kerk

Om volledig te zijn moge ik dit bericht nogmaals herhalen:

"In een rooms-katholieke kerk in Den Haag is het huwelijk voltrokken tussen een rooms-katholieke jongeman en een hervormd meisje. Alvorens de huwelijksplechtigheid plaatsvond was er veel overleg geweest tussen de hervormde predikant van de wijk, waar de bruid woonde en de pastoor van de parochie van de bruidegom. Op voorstel van de pastoor is toen besloten dat de trouwdienst in de rooms-katholieke kerk zou plaats vinden, maar dat na afloop de dominee de trouwbijbel zou uitreiken. Aldus is geschied. Een dergelijke dienst is wel een grote bijzonderheid."

In de beoordeling van dit krantenbericht, hetgeen gegeven werd zonder enige naam en toenaam en waar heel summier de feiten schijnen te zijn weergegeven, werd gezegt, "dat men te ver kan gaan om een eenheid te vormen," hetgeen bewezen werd met feiten van dit krantenbericht.

Tendentieus werd ook verklaard dat "het wel ver gekomen is met onze (!) drang naar eenheid en dat er wonderlijk kromme wegen worden bewandeld.

Nu kan het zijn dat de schrijver van dit stukje verder was ingelicht omtrent de werkelijke feiten en de diepere achtergronden, ik weet dat niet, maar deze wijze van beoordeling van dingen die op zulk een afstand gebeuren en die behoren tot de bevoegdheid van die betreffende kerkeraad, dominee en pastoor, is volgen smij niet aan ons gegeven. We lopen daarmee gevaar een ander en een andere kerk lichtvaardig te veroordelen.

Ik kan namelijk uit dit krantenbericht niet opmaken dat dit alles is voortgekomen uit drang naar eenheid.

Eerder, in de beoordeling der liefde, zou ik zeggen dat beide pastors en beide kerken erg hard gewerkt hebben aan dat huwelijksprobleem.

Het symbolische feit alleen al dat God het laatste Woord had na de huwelijksplechtigheid (want de Bijbel werd hoogstwaarschijnlijk uitgerijkt na de dienst) spreekt voor mij een blijde en moedgevende taal. Verder geeft dat bericht mij geen aanleiding om te beoordelen of men daar te ver is gegaan.

Nu kwam mij dezer dagen een stukje onder ogen uit het maandblad "PIONEER" van de Reformed Church, het is het nummer van Mei 1963 waar op bladzijde 15 dit bericht stond:

Onlangs is in Eindhoven een huwelijk gesloten tussen een katholiek en een protestant. Van katholieke zijde is het huwelijk met toestemming van bisdom ingezegend door de studentenpastoor pater Ir. J. J. Bouwman OESA. Aan de partijen is daarbij gevraagd te beloven, dat zij hun kinderen een christelijke opvoeding zullen geven. Tot nog toe was het gebruikelijk de belofte van een katholieke opvoeding te verlangen.

De pastoor heeft na deze plechtigheid de heilige mis opgedragen; niet de huwelijksmis, maar de mis van de dag.

Daarna heeft Ds. A. T. Besselaar, gereformeerd predikant te Eindhoven het paar met een toespraak de Bijbel overhandigd. Deze korte plechtigheid werd door pastoor Bouwman bijgewoond.

Op het Bossche Bisdom is verklaard dat het hier ging om pastoraal beleid in een individueel geval. Het uitreiken van de Bijbel geschiedde buiten de liturgie om.

Dit was een bericht van een zekere Mr. L. R. Kuiper een hollandse medewerker van "PIONEER".

Zoals we zien, zulke dingen hebben niet alleen plaats in Rooms-Hervormde verhoudingen, maar ook in Rooms-Gereformeerde verhoudingen.

Concluderend ben ik van mening dat we over dergelijke zaken, waar we ver van af staan, niet te spoedig moeten oordelen. De discussie rondom het gebed van onze Heiland uit Johannes 17 toegespitst op de bede: ". . . Opdat zij allen één zijn . . ." kan er onder lijden. Misverstanden kunnen licht ontstaan, maar laten we bedenken: ze zijn uit De Boze.

Rev. A. Vanden Ende,
Chr. Ref. Pastor of
Welland Junction, Ont.

Libby's

weet hoe echte

ZUURKOOL

in te maken !

Heerlijk met Konijn

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

FIVE ROSES WAARBORGT U VOLLEDIGE
TEVREDENHEID OF UW GELD TERUG

BOEKEN

Kuntz & Vanderiet

33A Haas Rd., Rexdale, Ont.

Tel.: Toronto 244-7009.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(12)

Hoor nou toch eens, hoe gedwee dat stemmetje klinkt, zo van dichtbij! Jô-jô, wat een slepie vandaag, wat een geluk! Ha, mijn geluk ligt op het water, heeft Vader gezegd, Giel, dat zie je nou maar. Ha-ha, zo goed? vraagt ze! Zo knoopt m'n kleine zusje van drie haar slabbetje!

"Welnee meid, zo zet je een tros niet vast .Ik zie het al: je bent niet verder geweest dan de schoeiing. Hou maar vast dat eind van de tros, dan haal ik de schuit wel bij... Ha-ha, op die manier zou zelfs een geit nog op drift raken, laat staan een schuit bij zo'n windje..."

Giel grinnikt plagerig. Het ergert de schipper. Want waar bemoeit die kerel zich mee. "Laat langzaam optrekken, Giel..."

De deur slaat met een klap dicht. Giel voelt zich beetgenomen, want optrekken is eigenlijk helemaal niet nodig.

Mie is zo dankbaar! Ze kan zelfs niet eens knopen, maar hij spot daar niet mee: hij zal het wel even voor haar doen. En die grinnik, die knecht, die werd lekker naar binnen gestuurd en hij had het lef niet... het léf niet om verder te grinniken.

Langzaam trekt de boot op naar het midden van de rivier. De wind doet hem niks en Jochem palmt rustig de tros in, zodat de tjalk al dichter en dichter achter de motor komt. Mie's hart stroomt over van dankbaarheid. Net als vanmorgen is alles nu weer. Eind goed, al goed!

"Ik ben erg blij, dat..."

Ja, ze zal het hem zeggen, hóe blij ze is. Maar hij is dat niet gewend. Andere schippersvrouwen zeggen hoogstens: "Merci, schipper!" na een slepie, maar niet zo deftig: "Ik ben erg blij..." 't Klinkt te teer voor het rauwe leven op het water. Jochem weet er niet goed raad mee en hij voelt bovendien de ogen van Giel in zijn rug prikken. Vast en zeker heeft die de deur weer opengezet.

Snel wendt de schipper zijn hoofd. Zie je wel! Maar dan kan hij die vrouwelijke complimentje helemaal niet in ernst opnemen. Hij zou zich blijvend belachelijk maken. Giel zou bij elke gelegenheid zeggen: "Ik ben erg blij, dat..." en dan het een of andere onzinnigheidje er achter. Zó bijvoorbeeld: "Ik ben erg blij, dat je me een sigaret geeft, schipper!" of: "Ik ben erg blij, dat je nog een boterham neemt, schipper!" Nee, dat zal hij eventjes torpederen, dat zinnetje, dan heeft Giel geen gein meer. Dat meidje erg blij? "Nou, wij niet minder, waar Giel?! Ha-ha-ha, we zagen je tobben en we hebben direct gezegd: de schipper ligt te slapen."

Mie zet haar stekels uit. De teleurstelling is zo diep; ze dacht een mán te treffen en nu ontdekt ze een kwajongen, die geintjes maakt over haar eerlijkgemeende woorden.

"Er is geen schipper aan boord," zegt ze stug. Jochem knikt naar zijn knecht. Zie je wel, géén schipper! Is dat geluk hebben of niet?

Giel trekt zijn wenkbrauwen op. Dat kan betekenen: Hoe bestaat het, schipper! maar ook: Man, laat je niet in de maling nemen! We kennen dat trucje van vorige keren: de schipper zet zijn mooiste dochter op de uitkijk als er een slepie komt en dan liggen ze te ronken in hun kooi, als jij denkt dat je wat leuks in de hand hebt. Maar ze verslapen jouw sleeploon, de stiekemers, want vraag nou zo'n aardig kind eens hetzelfde als haar Vader! Dat doe je niet als rechtgeaard vrijgezel.

De schipper van de "Antje-Jacoba" laat zich niet in de luren leggen. Niet door zijn knecht en niet door de eerste de beste handige meid, die wat staat te poerelen met een vaarboom, zonder een lapje zeil in de mast en die dan met het verhaal aan komt dragen, dat ze alléén is. Giel zou wel willen, dat hij nou zijn kansen overboord kwakte met een ongelovig: "Zeg hé, hou jij je eigen kerel voor de gek met die sterke verhalen! Moet ik soms geloven wat je vertelt, of mag ik ook denken dat je staat te liegen als een kraandrijver?"

Maar hij kan ook niet zeggen: "Ik geloof je," want als dan straks de schipper zijn uitgeslapen kop boven de koekoek steekt, lacht Giel zich stuipen. Hij zal er een gebbetje van maken, dan kan hij aan geen enkele kant uitgelachen worden. "Wat je zegt... ha-ha-ha, je wilt me zeker wijsmaken, dat je moederziel alleen over het water zwalkt?"

Kijk, kijk, het schijnt menens te wezen. Ze knikt tenminste zó goud-eerlijk, dat hij het bijna wel aan zou durven om... Ho, ze stottert, voorzichtig! "Ja, ik... mijn...", tracht Mie zich te verklaren.

"Maar dit is toch de schuit van de pottenbaas?" houdt Jochem nog even vol. Verduld! was Giel er nou maar niet, dan geloofde hij dat kind op haar woord en op haar lieve snuitje, want hij ziet dat het haar niet aanstaat om uitgehoord te worden.

Mie staat nog steeds met het eind touw in haar handen. De beide schepen liggen nu tegen elkaar aan. Maar Jochem doet geen moeite om een eind te maken aan dit "alleen maar staan te staan". Ze voelt, dat hij om de één of andere reden wantrouwig is en dat dat wantrouwen éigenlijk voortkomt uit een bijzondere belangstelling voor haar. Twee tegen één staan ze hier en dat maakt haar onzeker. Kon ze maar precies uitleggen, wát er aan hapert.

En dan is ze moe, erg moe. Ze voelt dat nu pas, omdat ze straks meende dat ze de last van haar zorgen kon neerleggen. Die schipper scheen zo sterk en eerlijk! Maar nu dwingt zijn wantrouwen haar, om opnieuw voorzichtig te zijn en zorgenvol en slim. Is er dan niemand, die je eens echt, eerlijk helpt?

Toch doet het haar goed, dat ze z'n wantrouwen weerleggen kan. "Ja, maar mijn Vader is..."

Er trilt iets in haar stem. Ze heeft moeite zich goed te houden, na deze afmattende dag. Kijk en dát ziet Jochem toch. Hij vloekt inwendig tegen zijn knecht, omdat die hem eigenlijk tóch nog te grazen genomen heeft. Hij wil haar helpen de zin af te maken. "Ziek toch niet? We hebben hem nog geen maand geleden zien varen."

Die eerlijke belangstelling, als je op je dieptepunt bent! Mie kijkt op, tranen springen in haar ogen.

"Vader is gestorven... Veertien dagen geleden stierf hij... Hij... Ik..." Haar lippen beven, ze bijt er op en haar ogen slaat ze neer. Maar hij ziet toch die glinsterende tranen wel, laat ze zich niks verbeelden. En zo iets staat hij nou een potje te judassen!

Hij vergeet de mogelijkheid, dat Giel hem achter zijn rug staat uit te lachen. Stel je voor, dat ze hier een beetje gaat staan grienen, om d'r Vader. Asjeblieft zijn portie aan fik, mensen.

Maar Mie houdt zich niet meer goed. Eerst slikt ze, dan bijt ze op haar knokkels en ze verwenst haar zwakheid, nu die twee kerels er bij staan.

Jochem bukt naar de achterbolders van zijn schip. Handig slaat hij met drie achten de tros er omheen.

"Hou je mond maar," gromt hij, "ik weet er alles van..."

Fors komt hij overeind; hij ziet haar worsteling tegen die lastige tranen. "Nee, ga nou niet staan schreeuwen, want daar kunnen we hier niet best tegen," waarschuwt hij.

't Helpt. Mie glimlacht, vooral als hij overspringt op de plecht van de tjalk. Nu voelt ze zich weer veilig: hij is toch meer man dan ze daarnet gedacht heeft. Wanneer hij tot daden komt, commandeert, dan lijkt hij dapper en sterk. Maar hij moet niet gaan spotten of lachen, want dan is hij onmogelijk flauw en kinderachtig.

"Ga opzij," zegt'ie, "dan zal ik dat trosje wel eens even vastleggen..." Even aarzelt hij. Zal hij? Of is het te gewaagd tegenover zo-een als deze. Vooruit, nou niet opnieuw kinderachtig zijn. Doorbijten nu, want dit meidje is er geen van het gewone slag.

"...en dan ga je in mijn roef," maakt hij uit, "daar is het warm en droog, dat is net wat je nodig hebt."

Hoe is 't mogelijk, dat ze dat niet eerder gemerkt heeft: het regent en haar mouwen zijn al dóór. Wanneer kan dat begonnen zijn? En ze is koud ook. Was ze vijf minuten geleden ook koud of zijn dat gewaarwordingen, die deze man bij haar wekt? O, ze wil graag... zó graag...! Maar haar schip dan? "Ik moet mijn schip toch... eh... toch..."

Hij staat nu vlak voor haar, een flauw lachje om zijn lippen. Haar schip! Als je nog een keer schip zegt en je blaast een keer, dan is het ding vertrokken. Bovendien, waar bemoeit ze zich mee? Is hij hier schipper of zij?

"Laat dat nou maar aan ons over," raadt hij aan. "Als ik een schuit vastbind, heb je er geen omkijken naar, zolang we stroomop varen."

Zo zeker klinkt dat, zo alle tegenspraak van tevoren weerleggend, dat ze weer gedwee haar hoofd buigt. Ze wilde hem niet belédigen, dat niet...

Als ze hem daarmee een plezier kan doen wil ze het wel met een beetje overtuiging en vuur aannemen, want het is koud en nat en ze wil graag warm zitten en... eh... ook wel zien hoe zulke mannen huizen...

"Nou dan, gráág als 't mag, want ik ben doornat en koud..." zegt ze en dat méént ze, omdat hij het haar gezegd heeft...

Zonder vragen, zonder zeggen — en dat is juist het heerlijke daarin — neemt hij haar hand en samen springen ze op het gladde, natte ijzer van zijn schip. Nu is ze een kind, dat op avontuur gaat! Precies zo'n gevoel is het, als vroeger, wanneer ze met vriendinnetjes, boerenmeisjes uit de omtrek, mee mocht naar huis en daar mocht zwerven langs de vele geheimen van het bedrijf. Een zolder, waar je ratten hoorde piepen; een stal, waarin de lauwe geur van koeien hing, die je aan weerszijden aan je rok snoven, terwijl je er in schemerdonker langs sloop...

Giel staat uitdagend achter het stuurrad. Hij heeft de dampen in; zwaar! Hij loert er op, dat Mie hem aan zal spreken, dan zal hij nog even een grapje maken op de komende gezelligheid in de roef. Maar Mie ziet hem niet stáán. Giel is arbeider; hij heeft gegrinnikt, dom gegrinnikt om haar of om een andere onbeduidende oorzaak. Daarmee is hij getekend en nu hoort hij thuis onder het slag mensen waar meester Huisman voor waarschuwde.

Nu is Giel eerlijk verontwaardigd. Wat denkt die meid? Is hij haar soms te min? Maar wel goed genoeg zeker om dat stuk brandhout naar huis te slepen en een uur later in de kooi te kruipen! Tot dusver heeft hij nog — eigenlijk zonder erg — op halve kracht gevaren en Jochem heeft daar niks van gezegd. Wacht even! hij zál dat serpent, dat nest. Denken die twee een rustig half uurtje te hebben in de roef? Met de borrel op tafel en een gezellig smoesje over Joost weet wat, misschien... ha-ha... misschien wel over hém...? Woest rjikt hij het gashandle'tje achteruit, zodat het schroefwater wegkolkt, opslaat tegen de boeg van de tjalk. Lopen, ouwe kar, dan hebben die twee... nou ja, die twee smeichelaars geen tijd om elkaar lang te flikflooien...

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Zo de Heere wil, hopen wij op 7 december, de dag te herdenken dat Hij onze geliefde ouders

A ADEMA
en
T. ADEMA—VAN DER WERF

30 jaar geleden in het huwelijk verbond.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven voor elkaar en ons allen is de wens van hun dankbare kinderen

Gré en Cor
Vera en Bill
Bill
Mary
Reina

Brampton, Ont.

De Here nam plotseling uit ons midden weg ons geliefde zoontje en broertje

JERRY

op de leeftijd van 6 jaar en 9 maanden.

"Daar boven juicht een grote schaar van kind'ren voor Gods troon".

Mr. and Mrs. G. Pot
Harvey
Grace
Jenny

November 25, 1963

R.R.2, St. Anns, Ont.

The consistory of the Chr. Ref. Church of Wellandport, Ont., extends its deepest sympathy to its deacon Gerrit Pot and his wife and children in the loss of their eldest son

JERRY

1 Corinthians 15

signed:
Pres.: Rev. P. Van Egmond
Vice Pres.: W. C. Haveman
Clerk: K. Gritter

November 25, 1963

Wellandport, Ont.

The members of the Christian Fellowship Club in Wellandport express their deep sympathy to Mr. and Mrs. G. Pot with the tragic death of their beloved son

JERRY

Six years of age.

May our prayers ascend to the throne of grace asking the Sovereign God to strengthen and comfort the bereaved family.

November 25, 1963

Op Gods tijd werd plotseling van ons weggenomen onze innig geliefde man en vader

MARTIN GROEN

in de ouderdom van 31 jaar.

Geliefde echtgenoot van
Ellen Groen-Kloostra
Jennifer
John
Theresa
Ronald

"Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij;

Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij." Ps. 23:4

November 28, 1963

R.R. 1, Trenton, Ont.

Plotseling ontvingen wij het droevig bericht van het overlijden, door een noodlottig onval, van onze zoon en broeder

MARTEN GROEN

in de bloeiende leeftijd van 31 jaar.

De diep bedroefde ouders en broers

Paesens, Friesland, Ned.:
Johannes Groen en echtgenote
Klaas en Dieuwke
Gerlof en Trijntje
Sipke

Dat hij is heengegaan in vrede is ons tot grote troost, daar hij zelf zo graag zong: Jezus Uw verzoenend sterven blijft het rustpunt van mijn hart.

28 November 1963.

Door een noodlottig ongeluk werd plotseling uit ons midden weggerukt onze lieve schoonzoon en zwager

MARTEN GROEN

echtgenoot van Ellen Groen-Kloostra.

Dat hij rust in vrede zij onze grote troost.

L. Kloostra
Janke Kloostra-Meinsma
Mr. and Mrs. Wm. Seistra
Mr. and Mrs. John Kloostra
Mr. and Mrs. Sieger Kloostra
Mr. and Mrs. Mike Kloostra
Mr. and Mrs. Sake Gredanus
Mr. and Mrs. Hank Zanting
Mr. and Mrs. Don Harnden
Doris Kloostra
Jane Kloostra
Mary Kloostra

November 28, 1963

R.R. 1, Codrington, Ont.

Lord took unto Himself by means of a tragic accident, our member

MARTIN GROEN

at the age of 31 years.

May the Lord grant comfort and strength to his widow and children in this time of bereavement.

Chr. Ref. Men Soc.
"Quinte Searchers"
John Luymes, Pres.
H. Kuipers, Secr.

Trenton, Ont.

Op 25 November 1963, nam de Heere tot zich in Zijn heerlijkheid, onze lieve man, vader en grootvader

JACOB HEEMSKERK

op de leeftijd van 57 jaar.

Dat hij nu bij de Heere in de Hemel is, is ons tot grote troost.

Rom. 8

J. Heemskerk-Nieuwenhuizen
W. Heemskerk
H. Heemskerk-van Vaals
en kinderen
G. Heemskerk
S. Heemskerk-Bassie
en kinderen
N. Drost-Heemskerk
J. Drost

R.R. 1, Trenton, Ont.

On November 29, 1963 in the tragic air disaster near Montreal, the Lord took to Himself our beloved nephew and cousin

HENDRIK SMIT

Rev. 14:13

The Lord is a strength to the widow and family.

Sarnia, Ontario
K. P. Smith
A. Smit-Broekema
Wim and Greta Van Ommen-Smit
Symen and Ann Tymstra-Smit
Sense and Corry de Jong-Smit
and children.
Amsterdam, The Netherlands
Henk and Tiny Smith-Cox

December 2, 1963

Sarnia, Ontario

The Ladies Aid Society "Weest Getrouw" expresses its heartfelt sympathy to their president Mrs. Hennie Smit in the tragic death of her husband

Mr. HENDRIK SMIT

May the tender mercies of our Covenant God be a strength and comfort in this time of bereavement to her and her children.

November 29, 1963

Sarnia, Ont.

Teachers Wanted!

The Agassiz Christian School Society plans to open a Christian dayschool in September 1964. 7 grades. Two teachers are needed, whereof one is to serve as principal. For information and or application please write to the secretary Mr. Bert Vanderhoek, Box 157, Agassiz, B.C.

---

75 ACRE

lichte grond, geschikt voor tuinbouw. 6 kamer huis (blocks), moet wat opgeknapt worden. Oude barn. 40 acres bewerkbare grond, 35 acres bos. Er is een kleine rivier door de farm, zodat er altijd water voor irrigatie is. Prijs $10.000.- contant. (Verdeling van erfenis).

Jack Bylsma,
Real Estate
1607 King St. E., Hamilton, Ont. LI 9-3894.

VAPORIZING CHEST RUB
Voor verlichting van verstopte luchtpijp, pijnlijke keel en lichte borstverkoudheid. 1½ oz. $1.75

ECZEMA OINTMENT
Voor vermindering of verwijdering van eczeem. 2 oz. $1.75.

PIP-ZENE
Uitstekend middel voor het verwijderen van wormen. Voor volwassenen en kinderen. 4 oz. $2.25.

Lincoln Sales Company
Box 965, Adelaide Station
Toronto 1, Ont.

Prijzen inclusief porto en verpakking. C.O.D., cheque or money-order.

Attentie

Twee weken geleden hebben velen van een coupon gebruik gemaakt. De lezers van deze krant worden opnieuw in de gelegenheid gesteld de grammofoonplaat **Welcome to Holland** te bestellen voor slechts $1.00.

Maak gebruik van deze speciale aanbieding.

ORIGINAL SOUND PRODUCTS
Waterdown, Ont

Mr. William Venema announces the moving of his Barbershop to a new location:

24 QUEEN STREET EAST
(Queens Hotel) Brampton.
(Formerly: 21 Queen St. East)

We re-open under the new name of **WILLIAM'S BARBERSHOP**

Gevraagd:

EEN FLINKE BOERENKNECHT

van Christelijk beginsel. Moet geheel zelfstandig kunnen werken op gemengd bedrijf.

Mr. B. ten Pas, R.R. #2, Bluevale, Ont., Phone 384 w.13, Brussels.

Wie kan en wil of is genegen em een

JONGE FARMER

voort te helpen met about $5000.- met jaarlijkse afbetaling plus rente? Zendt brieven onder no. 1667, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

There are

JOB OPPORTUNITIES IN HOUSTON, B.C.,

a growing community with a Christian School. Write to Houston Christian Reformed Immigration Committee, % John Vander Ploeg, Box 250, Houston, B.C.

DOMESTIC HELP WANTED

Capable person for domestic help in the Toronto area. Live in own room. Must speak some English and be fond of children. Good wages. Contact: Mrs. K. Ungerman, 34 Forest Ridge Drive, Toronto 19, Ont. or phone RU 2-3567.

Anyone interested in presenting

A MUSICAL NUMBER, SKIT or RECITATION

for a Social evening for Young People, please contact Mr. Joe Schaafsma, The Christian Recreation Club, Box 60, Station B, Hamilton, Ontario.

For rent:

NICELY FURNISHED APARTMENT

bedroom, sitting room, kitchen and bathroom. Suitable for 2 or 3 girls. Mrs. Gerald Kortleve, 10 Trueman St., Brampton, Phone GL 1-0661.

Wij verzorgen de reis van

UW FAMILIE UIT NEDERLAND

zowel in Nederland als in Canada en hebben

ONZE EIGEN GROEPSREIZEN MET 25% KORTING

en onze eigen reisleiders met jarenlange ervaring.

Koops Travel Service Ltd.

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU
543 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT.

Open donderdags en vrijdags tot 9 uur, zaterdags tot 6 uur.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur); Oshawa: RA 8-0281

Graduation Hamilton District Christian High School

Vrijdagavond 23 november j.l. vond onder grote belangstelling de graduatie plaats van de afgestudeerden aan de Hamilton District Christian High School. Twintig studenten, voorafgegaan door het studentenkoor en gevolgd door het bestuur van de High School betraden om 8 uur het kerkgebouw van de First Chr. Ref. Church, keurig gekleed in toga's.

Deze processie alleen, die ook ditmaal weer keurig werd begeleid door orgelspel van Mr. Peter Spoelstra, is altijd weer een fascinerend schouwspel. Men ziet ze dan gaan, degenen, die het hun teachers wel eens lastig hebben gemaakt, die ter onderbreking van de harde studie, wel eens een "stunt" hebben uitgehaald. Maar zij hebben de eindstreep behaald, zij zijn onder biddend opzien tot God en bij het licht van de Godsopenbaring getraind. En nu gaan zij verder. De avond werd dan ook aangeduid met "commencement exercises". Hetzij dat zij zich verder gaan bekwamen in academische richting, of dat zij het maatschappelijk leven ingaan, maar wat zij op de Christian High hebben meegekregen is een levensvisie die van Boven is.

In dit teken stond dan ook heel de avond, die onder leiding stond van Rev. W. van Dyk. Het "address" werd gegeven door Rev. H. de Moor van Clarkson onder de titel "Promises". Tegenover de lege beloften van de wereld, stelde spreker de van inhoud zware beloften Gods, die de graduates niet alleen hebben ontvangen, maar ook in het leven tot gelding moet brengen.

Het studentenkoor onder leiding van Mr. A. Romkema zong zeer verdienstelijk, terwijl een buitengewoon goed "valedictory address" werd gegeven door Miss Jopie Span. Dit was meer dan een formeel "vaarwel". Het was een afscheid, maar naast de dank aan de faculteit weerspiegelde dit afscheidswoord in keurig gekozen woorden de geest, die de "studentbody" van de Hamilton Christian High bezielt.

Bij ontstentenis van Rev. H. W. Kroeze van Kitchener werd de "graduation class" voorgesteld door Rev. J. Ehlers, de eerste president in de history van de Hamilton Christian High.

De uitreiking van de diploma's, zowel het officiele Ontario Secondary School Diploma als het eigen diploma van de Christian High School, geschiedde door de voorzitter van de Board, Mr. J. Colenbrander, daarbij geassisteerd door één der leraren, Mr. T. Ten Kate.

De volgende studenten ontvingen de diploma's: Nancy Bekkering, Bruce De Boer, Peter De Jong, Nancy Gritter, Anne Hamming, Alice Hellinga, Pauline Heeringa, Ria Klein, Henry Lise, Andrew Schaafsma, Renskje Schuurman, Jopie Span, Edith Sterkenburg, David Tigchelaar, Harry Vander Wal, Jake Van Dyk, Brian Van Staalduinen, Diane Vissers, Gerard Wildeboer en Fred Witvoet.

Scholarships zijn toegekend aan Jopie Span Calvin College), Cobie Van Duyvenvoorde (Trinity College) en Peter De Jong (Nat. Union of Christian Schools).

FARMS - FARMS FARMS

Free Catalogue

describing many choice dairy and mixed farms in the Niagara Area, up to 400 acres. Write
GEO. DUGAN, REALTOR,
18 King St., Welland, Ont.

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

Banketbakkers

KERST KRANSEN

zijn beslist niet te overtreffen.

BAKKER

Vandenberg

bewijst het!

VRAAG ER UW WINKELIER NAAR !

OOK BIJ
H. Morgan's
AT "THE CENTRE". HAMILTON

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

The Toronto District Christian Highschool

is in very urgent need of a

TEACHER,

per February 1, 1964,

to teach History and French in Grades 9 & 10.

Minimum requirements: B.A. degree.

Send applications immediately to: Mr. F. J. Reinders, Chairman, 85 Shendale Drive, Rexdale, Ont., Canada.

Required
Experienced foremen—Superintendents
for
Heavy Construction Projects
Apply in writing to Mr. F. J. Reinders, P.EG.

NADECO Limited

Engineers and Contractors

P.O. BOX 126 **REXDALE, ONTARIO**

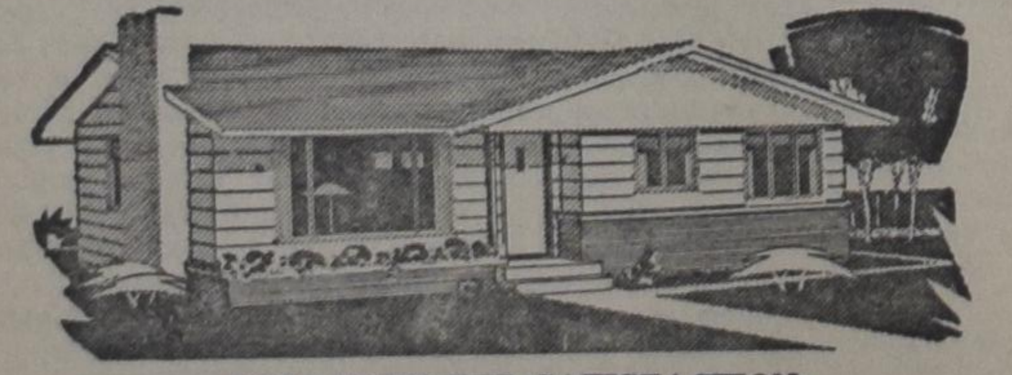

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:

John Voortman
REALTOR

588 UPPER JAMES ST. **HAMILTON, ONT.**
Phone 383-2157

Dairy farm met melk contract, vee en machines

Deze 130-acre farm is gelegen niet ver van de industrie en touristen stad Niagara Falls, zeer vruchtbaar land. Goed huis met 3 slaapkamers, badkamer, furnace enz.

Barn met melkhuis waarin zo goed als nieuwe melk bulk cooler, machine shed en andere bedrijfsgebouwen. De machines bestaan uit: 2 Tractors, 1 Haybaler, Disc, Manure spreader and loader, Hay elevator, Side delivery rake, Seed drill, 2 rubber-tired Wagons, Packer, Power mower, Cutting box with pipes, 3 furrow Plough and 2 furrow Plough, Sprayer, 1 four section Harrow, 1 Binder, Dumprake, 1 two-unit melk machine, goede voorraad hooi, stro en graan, 19 melk koeien, 7 heifers coming in, 3 heifers over one year old, 1 calf, 1 bull.

Prijs slechts $36,500.

Indien U over $8,000 voor het downpayment beschikt, ligt deze mooie farm in Uw bereik.

HYPOTHEEK BESCHIKBAAR TEGEN SLECHTS 5% RENTE, MET TERUGBETALING VAN $200.00 PER MAAND.

Voor meer informaties, contact

K. KRAAY, REALTOR

2 Juliana Crescent, ST. CATHARINES, ONT., Tel.: WE 4-1813

Prof. Dr. Brillenburg Wurth (65) Overleden

In Nederland is in de leeftijd van 65 jaar overleden professor dr. G. Brillenburg Wurth, in leven hoogleraar aan de Theologische Hogeschool der Gereformeerde Kerken in Nederland en buitengewoon hoogleraar aan de Vrije Universiteit.

Dr. Gerrit Brillenburg Wurth werd 24 april 1898 geboren, deed in 1922 doctoraal examen in de theologie, en rondde in 1927 zijn universitaire studies af met de verdediging van een proefschrift over "J. H. Scholten als systematisch theoloog."

Na van 1921 tot 1924 als hulpprediker werkzaam te zijn geweest te Bloemendaal, nam hij in 1924 een beroep aan van de Gereformeerde Kerk te Souburg, Zeeland. welke gemeente hij diende tot 1930.

Vervolgens trok hij naar Rotterdam-Zuid, waar hij van zeer nabij de gevolgen van de crises zag, omdat duizenden Rotterdammers in die tijd door jarenlange werkloosheid waren getroffen. In de Maasstad heeft dr. Brillenburg Wurth ook de ontreddering van de oorlogsjaren meegemaakt en Rotterdamse jaren hebben ongetwijfeld ook een sterke invloed op zijn publicistische werk uitgeoefend.

Voor duizenden gereformeerden in Nederland en daarbuiten is professor Brillenburg Wurth vooral ook bekend geworden door zijn veelvuldige publicaties, waarvan wij o.m. noemen **De Bergrede en onze Tijd** (1933), **De Christelijke Vrijheid** (1934), **Practische Zielszorg** (1939), **De Christelijke Zedeleer en haar Bestrijders** (1947), **Het Christelijk Leven, Het Christelijk Leven in Huwelijk en Huisgezin** en **Het Christelijke Leven in de Maatschappij**, welke drie delen in de jaren 1949—1951 van de pers kwamen. In 1951 publiceerde professor Brillenburg Wurth ook **Het Calvinisme Vandaag** en in 1953 verscheen zijn **Gestalten der Liefde**. In de vijftiger jaren verschenen voorts **Zedelijke Opvoeding, Eerherstel van de Deugd en De Rol van het Demonische, en Christelijke Zedeleer**, een leerboek over elementaire vraagstukken der ethiek voor het Christelijk Middelbaar onderwijs.

In 1945 benoemde de synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland dr. Brillenburg Wurth tot hoogleraar in de ethiek en evangelistiek aan de Theologische Hogeschool te Kampen. Het hoogleraarambt aanvaardde hij met het uitspreken van een inaugurele oratie onder de titel "Kerk en Sociale Ethiek."

Sedert het najaar van 1962 was dr. Brillenburg Wurth als buitengewoon hoogleraar aan de Vrije Universieit verbonden. Tot dan toe doceerde hij de zedenleer van het economische leven aan de economische faculteit van de V.U.

Dr. Brillenburg Wurth woonde verscheidene malen synodes van de Christian Reformed Church te Grand Rapids bij. Bij Baker's Book House te Grand Rapids verscheen in 1962, in samenwerking met het Presbyterian and Reformed Publishing House, een vertaling van zijn werk over zielszorg onder de titel **Christian Counseling.** Bij Baker verscheen in de serie Modern Thinkers ook een vertaling van professor Wurth's hoofdstuk over Niebuhr uit het verzamelwerk **Denkers van deze Tijd.**

Als publicist genoot professor Brillenburg Wurth wijde bekendheid door zijn medewerking aan verscheidene bladen, o.m. het **Gereformeerd Weekblad.**

Professor Brillenburg Wurth heeft zich altijd in sterke mate geinteresseerd voor de vraagstukken van het moderne leven. Dat kwam reeds tot uitdrukking in de keuze van zijn proefschrift, en trad ook later duidelijk aan de dag in zijn grote belangstelling voor vraagstukken die verband hielden met de evangelisatie. Hij had veel interesse voor de opleiding van geschoolde krachten in het evangelisatiewerk, en gaf dan ook met toewijding een deel van zijn tijd en werkkracht aan het scholingswerk dat op de "Nijenburgh" wordt verricht.

Hij was een man van het gesprek met andersdenkenden, en zijn openheid voor het standpunt van anderen heeft hem dan ook in de richting van een zeker christelijk pacifisme geleid. Dat bleek wel duidelijk toen verleden jaar de Nederlands Hervormde Kerk een herderlijk schrijven over de kernwapenoorlog en de daarmee door opgeroepen ethische vraagstukken publiceerde. Professor Brillenburg Wurth bleek een warm voorstander van het Hervormde standpunt te zijn, wat in het Gereformeerd Weekblad dan ook heeft gevoerd tot een ferme gedachtenverwisseling op dit punt tussen hem en zijn mede-redacteur, de Kamper Nieuw Testamenticus, professor dr. Herman N. Ridderbos.

(A.V.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te New Holland, S.D., J. W. Van Weelden te Red Deer, Alta.

te Bowmanville, Ont., J. Bijlstra te Chicago, Ill.

Bedankt

voor Kellogsville, Grand Rapids, Mich., J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.

voor St. Catharines, Ont., L. Tamminga te Edmonton, Alta.

De Second Chr. Reformed Church van Toronto, Ont., maakt plannen om in Woodbridge, Ont., gelegenheid te vinden voor afzonderlijke kerkdiensten. Er wonen daar momenteel reeds meer dan dertig gezinnen. Waarschijnlijk wordt dit te zijner tijd wel een zelfstandige gemeente.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor First Ref. Church of Williamson, New York, J. Bekkering te Hamilton, Ont.

voor Vancouver, B.C., L. Wezeman te Oak Harbor, Wash.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont., G. Bilkes te St. Thomas, Ont.

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein
Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar
JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

LIGA
Oòk... droog uit de hand!
Krachtige Kost voor het Kind!

HOLLANDSE GRAMOFOONPLATEN
Zojuist weer nieuwe voorraad ontvangen (Feike Asma, orgel, prachtige kerstplaten enz.) 10" platen $3.98, 12" $4.98.
CHRISTIAN BOOK CENTRE
Anton Lammers
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

SUNDAY SCHOOL TEACHERS
OUR BOOK DEPARTMENT IS READY TO SERVE YOU. COME IN AND BROWSE AROUND.
Catalogue on request.
VAN DELFT'S ***Book and Gift Shop***
1058 Main St. W. — Phone JA 8-1932 — HAMILTON, ONT.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

P. De Haan & Zonen
AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE
FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

Hiemstra's Dry Goods & Groceries
133 Niagara Ave. ST. CATHARINES, ONT. Res. MU 5-0153
Voor de Kerstdagen:
EXTRA VOORDELIGE AANBIEDINGEN
Voortman's Fijne Kerstkransen .... $ 1.29
Extra Groot Krentebrood .... $ 0.55 etc.
ORDER NU
DUTCH GROCERIES — KOEKJES — SIGAREN
TABAK — TEXTIEL
Fijne Vleeswaren voor de boterham
Het adres voor kwaliteit

Now Available
"The Big Read-to-Me Story Book"
W. G. Vande Hulst **$ 4.29**
AND WHAT ABOUT THE SMALL CHILDREN'S BOOKS, ALSO VAN VANDE HULST
Tomorrow will be Sunday .... 85¢
Better than anything else .... 85¢
Lost in the snow .... 85¢
Sunday Schools - Churches - Societies - Parents
★ Books — ★ Study Materials — ★ Bibles
★ Childrens Bibles — ★ Novels — ★ Printing — ★ Duplicating
Sole Importer Philips Records *Ask you Dutch Store*
Catalogues avilable
PRO REGE PUBLISHING CO. and SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 GOLFDOWN DRIVE REXDALE (ONT.) 741-6563

UW ZENUWEN
verzwakt, moe, down, verlegen, angstig, rusteloos, nare dromen, huilbuien, is alles verkeerd, driftbuien, ziet Ge nergens licht, levensmoe? Onze geneeskruiden Nr. 3 doen wonderen en helpen U gegarandeert van Uw klachten af! Ook voor alle andere slepende ziekten. Onschadelijk!
Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.
Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Gaat U naar Holland?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

GRAND OPENING
THURSDAY, DECEMBER 12, 2 p.m.
WILBE'S OLD MILL
GRAY'S PLAZA - Corner Gray - Hyw. 8, Stoney Creek

Vanaf deze datum tot Christmas hebben wij
SPECIALE AANBIEDINGEN
o.a. bij 1 pakje Paula Speculaas (rood merk) 49¢ 1 pak Fina California soep gratis.
1 pak Paula Beschuit 21¢; 2 pakken 25¢.
Heren!
Bij aankoop van 1 doos Ritmeester Sigaren; GRATIS voor Uw vrouw 1 doos kattetongen.
Bij een kistje van 25 Ritmeester Sigaren; 1 doos chocolade (waarde $ 1.10). VOOR NIETS!
Een doos van 10 Hofnar Sigaren $1.35; 2 dozen voor $ 1.98.
Zie onze pracht sortering Geschenken, Koperwerk en Delfts blauw!
Onze uitgebreide afdeling wol tot Christmas **10%** korting
Hollandse onderkleding en Baby kleertjes
Rotan meubelen, tafelkleden, vloerkleden, lopers, enz.
Verder voor alle dames een aardige verrassing en natuurlijk wat leuks voor de kinderen.
DIT IS MAAR EEN GREEP UIT ONZE VELE SPECIALE AANBIEDINGEN!

STUUR DIT JAAR MET KERSTMIS

Wereldpostwissels van de BANK of MONTREAL

aan Uw familieleden en vrienden in Holland of in andere delen der wereld en laat hen hun eigen geschenken kiezen.

Wereldpostwissels van de Bank of Montreal in Amerikaanse dollars zijn veilig, gemakkelijk en goedkoop en kunnen vlug en gemakkelijk bij het dichtstbijzijnde filiaal van de Bank of Montreal worden verkregen.

Gaat nu Uw wereldpostwissels bij de Bank of Montreal halen en doe ze vroegtijdig op de post.

De Bank of Montreal stuurt eveneens geldzendingen voor U per luchtpost of telegram naar elk land.

Geeft Uzelf volgend jaar Kerstmis een geschenk

door regelmatig gedurende het komende jaar stortingen op Uw spaarbankrekening bij de Bank of Montreal te maken, waar Uw geld veilig is en rente opbrengt.

"MIJN BANK" VOOR DRIE MILJOEN CANADEZEN — B van M

BANK OF MONTREAL
Canada's First Bank

SINDS 1817 SAMENWERKEND MET CANADEZEN UIT ALLE STANDEN

Het heden en de toekomst van de bossen van B.C.

door Mevr. Ivor Scott.

(Can. Scene) — De bosbouw vormt een van de voornaamste factoren van de economie van Brits Columbia. Ongeveer 12% van alle arbeiders zijn hier werkzaam en aan salarissen en lonen werd in 1961 ongeveer $ 300.000.000 uitbetaald. De pulp- en papierindustrie breidt zich uit als nooit tevoren en sneller dan enige andere industrie in deze provincie. In de afgelopen tien jaar heeft de produktie zich verdriedubbeld, terwijl er plannen voor een nog omvangrijker uitbreiding op stapel staan. Zo is B.C. Forest Products bijv. bezig met de bouw van een fabriek voor krantenpapier in Crofton ter waarde van $ 25 millioen, terwijl ze van plan is voor het einde van 1965 een andere fabriek in Prince George ter waarde van $ 50 millioen aan het werk te hebben.

Dit is allemaal prachtig natuurlijk, maar het schept ook problemen voor de toekomst, want hoe lang zal onze voorraad hout meegaan?

Ongeveer 60% van de provincie is met bos bedekt, en daarvan is gelukkig slechts 5% privé bezit. Dat betekent, dat de Forest Service van de regering van B.C. de hoeveelheid, die per jaar gekapt wordt kan regelen, en dat ook doet door middel van Sustained Yield Units en Tree Farm Licenses. Uitbreidingen naar de minder bevolkte gebieden worden aangemoedigd, de staatsbossen worden beschermd tegen verwoestingen door ziekten, insecten en bosbranden, en het onderzoekingswerk wordt aangemoedigd.

Zo is de Pacific Logging, de afdeling Bosbouw van de Canadian Pacific Railway, met een groot experiment begonnen, om door extra voeding (force-feeding) de groei te bevorderen, in sommige gevallen zelf wel met 20 jaar.

Een andere interessante onderneming is die van John Walters van de Universiteit van B.C. Hij heeft een werkmodel gemaakt van een boomplantinggeweer, dat de methodes van herbebossing wel eens in geheel nieuwe banen zou kunnen leiden. Met dit geweer worden plastic kogeltjes, ieder met drie kiemplantjes, met een snelheid van 1500 per uur de grond ingeschoten. Tot nu toe worden er door een goede arbeider 750 tot 1000 per dag geplant. Er wordt nog steeds met deze bekogelde zaaiplantjes geëxperimenteerd, want de mogelijkheden van dit geweer in de herbebossing zijn fantastisch.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

De Kleine Zwarte Baars

door Douglas Omand

Supervisor Fish and Wildlife Branch Ontario Department of Lands and Forests.

(Can. Scene) — Een van de meest populaire vissen in oostelijk Canada is de Small Mouthed Black Bass. Hoewel de familie van de zeebaars aan beide zijden van de Atlantische Oceaan wordt aangetroffen, is er toch geen enkele zoetwatervis in Europa, die met de zoetwaterbaars van Noord Amerika overeenkomt.

De "small mouth" 'wordt in het hele stroomgebied van de grote meren en in vele kleinere meren in Quebec, Ontario en Manitoba aangetroffen. In de meest zuidelijke van de grote meren bevinden zij zich in de baaien en in de inhammen, in de noordelijke meren tussen de rotsige eilanden, die de kust omzomen. In het binnenland wordt de baars aangetroffen in de bovenste lagen van rotsachtige, heldere meren en in de inhammen en in stilstaand water van de diepe rivieren. Dit soort baars schiet kuit in Mei en Juni, zodat de seizoenen pas in de laatste helft van juni of in juli worden opengesteld in de meeste plaatsen van Canada. De provinciale Game and Fish Authorities kunnen U vertellen wanneer het seizoen open is in de plaats, waarin U geïnteresseerd bent, wat de vereiste maten zijn en hoeveel U er op zijn hoogst mag vangen.

De "small mouth" is een smalle, tamelijk dikke vis met donkergroene rug, die langzaam in geel, bruin in de buik overgaat. Vaak heeft hij ook donkere verticale strepen aan de beide zijkanten. Hij bezit twee rugvinnen, de eerste hard en rechtopstaand, de tweede zacht. Hij kan worden onderscheiden van de large mouth bass doordat de bovenkaak niet tot achter het oog doorloopt. De small mouth is gewoonlijk twee tot vier pond zwaar, hoewel het record voor Ontario 9 pound en 13 ounces is. De small mouth komt 's avonds en 's morgens vroeg naar de oppervlakte. Hij kan gevangen worden door stilstaand vissen met rivierkreeft, bloedzuigers, wormen of kikkers. De meest populaire methode is echter die met gebruikmaking van de werphengel; 's morgens vroeg of 's avonds wordt dan aas gebruikt dat aan de oppervlakte wordt voortbewogen, en midden op de dag gaat men wat dieper. Een kunstaas, gecombineerd met een worm of een ander levend aas is een goede combinatie, maar wat men ook gebruikt, het moet wel klein blijven. Vooral het ronddraaiende kunstaas is zeer effectief met deze small mouth.

Het beste is het aas onregelmatig te bewegen, maar niet met plotseling rukken. Een aas dat stopt en weer begint, omhoog gaat en naar beneden valt, is bijna altijd effectiever dan een dat steeds recht door, met dezelfde snelheid wordt voortgetrokken.

Heeft men hem eenmaal aan de lijn, dan levert hij heftige tegenstand, waarbij hij soms ver boven het water uitspringt. Met licht visgerei moet men dan ook wel zorgvuldig te werk gaan, omdat zelfs een kleine vis behoorlijk sterk kan zijn. Omdat vaak dicht bij de kant gevist wordt, is er altijd een kans dat het haakje vast komt te zitten tussen wortels en boomstronken op de bodem. Als men de vis eenmaal aan de lijn heeft kan het beste geprobeerd worden hem langzaamaan naar open water te leiden, totdat hij te vermoeid is om verdere tegenstand te bieden (de vis van 9 lbs. en 13 oz. waarover wij reeds eerder spraken hield het 20 minuten uit, waarna hij pas binen boord kon wroden gebracht).

Blijf voorzichtig, ook als men hem binnen boord heeft. De vinnen zijn scherp als naalden en kunnen een pijnlijke wond veroorzaken.

H. KREEFT, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

•

LICENSED MUNICIPAL AUDITOR

•

968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

DE NAASTENLIEFDE VAN MORGEN

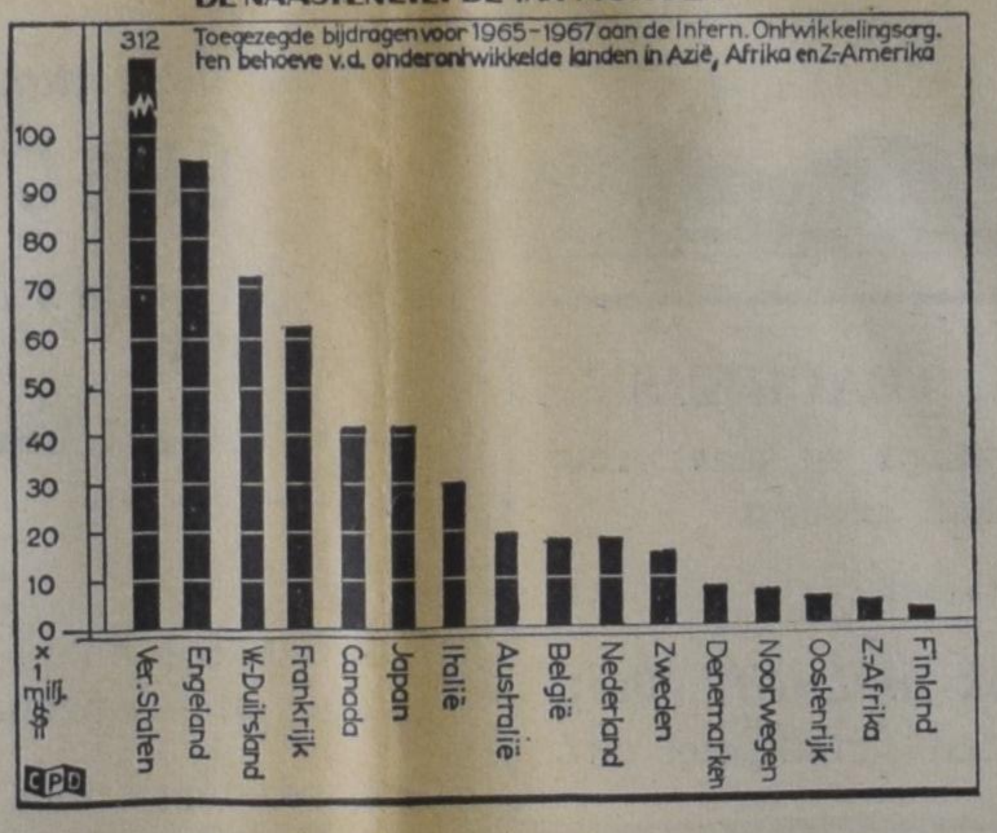

17 LANDEN GEVEN 750 MILJOEN DOLLAR AAN BANK VAN DE NAASTENLIEFDE

De Internationale Ontwikkelingsorganisatie, een bij de wereldbank aangesloten instituut, verschaft de ontwikkelingslanden kapitaal onder uiterst gunstige voorwaarden voor verschillende ontwikkelingsprojekten. De organisatie heeft de kapitalen met een looptijd van 50 jaar verstrekt tegen een rente van slechts ¾%. Aangezien dit volkomen onaantrekkelijk is voor de zakelijke geldwereld is de organisatie aangewezen op de regeringen van de landen om in leven te blijven. Momenteel heeft de organisatie nog slechts 190 miljoen dollar ter beschikking. Om de voortzetting van het belangrijke werk van de Internationale Ontwikkelingsorganisatie mogelijk te maken hebben een groot aantal landen toezeggingen gedaan voor bijdragen in de periode 1965 tot 1967. Totaal zullen 17 industrielanden in die periode 750 miljoen dollar op tafel brengen ten behoeve van de onderontwikkelde landen.

GRATIS BOEK

BEVAT VELE WENKEN VOOR HUIS EN BOERDERIJ

U zou het niet voor mogelijk gehouden hebben dat er zoveel manieren bestaan waarop gewone, alledaagse huishoudloog (lye) U kan helpen. Het kan U tijd besparen. Het kan U werk besparen. Het kan U geld besparen. Op meer manieren dan U zich kunt voorstellen. Het is allemaal aangegeven in een gratis boekje geschreven door een uitnemend Canadees Bacterioloog en getiteld "How Lye Can Help You On The Farm And In The Home". Het bestaat uit ruim 60 blz. vol met waardevolle inlichtingen, waar geen huis of boerderij zonder kan. Om een gratis exemplaar te verkrijgen, behoeft U slechts te schrijven naar: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal. (Adv.)

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash-/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Now the rest of the acts of Omri which he did, and his might that he shewed, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel? (*1 Kings 16:27*)

WHAT REALLY MATTERS

Our world is still upset by the impact of that horrible and beastly crime, that shook the whole world to its farthest corners: the assassination of John Fitzgerald Kennedy, 35th president of the U.S.A. at the age of 46 years.

Our Southern neighbours observe a whole month of official mourning, all their flags flying at half-mast. And the Western democratic world is mourning with them. Our so-called "free world" lost a great statesman, a leader also of definite personal heroïsm. And as yet, we cannot estimate the consequences this event will have for the political, social and economic world of our days.

How much or how little did people appreciate John Kennedy? Everybody must confess that he was one of the most important, yes perhaps the most influencial man of our present time.

And now he is no more. The bullet of a fanatic sniper cut off his life. Our deepest sympathy goes out towards Mrs. Jacqueline Kennedy and her two children, who so suddenly and so horribly lost their beloved husband and father, and who by one pull of a crazy trigger have been swept from the floodlighted platform of first lady and first family of the greatest nation of the world into the tear-veiled, sombre row of young widows and orphans.

And when in these days, we as christians pray for the afflicted and the sinners, we should also, in particular, think of Mrs. Kennedy and her family, as well as of Jack Ruby (Rubinstein) the assassin of the assassin, and whoever else may be accountable to God for crimes committed.

But as christians, as people who recognize one Lord who is above all, we must also ponder these things from a different angle.

In Romans 13 the apostle Paul exhorts us, that we must respect and obey the government as ordained by God. And to Timothy he writes (I Tim. 2:1—3): "I exhort therefore, that, first of all supplications, prayers and giving thanks be made for all men." And then he mentions first of all: "for kings, and for all that are in authority . . ." And so Peter teaches us: "Submit yourself to every ordinance of man for the Lord's sake: whether it be to the king, as supreme, or unto governors sent by him (I Peter 2:13).

We go along, therefore, with all other people in our expression of sympathy and of recognition of the late president Kennedy. And yet, on the other hand, there is a certain reservedness in our christian mind when we hear how this man is eulogized. Certainly, when we look left and right even to the very horizons of our society, who would not acknowledge the sympathetic leadership, the frank and yet diplomatic power to rule of the late John Kennedy. But with us there is, nevertheless, this reservedness: that the Church of Jesus Christ should go along with the world in its lamentations and its praises.

For the Church, — the christians and the revelation of the christian faith in its confessors in society — is the fellowship of the believers, who straight through nations, tongues and races, but also straight through national feasts and mourning, confess and proclaim that Jesus Christ is Lord and King.

This "Church in society" exists for the purpose of confessing and proclaiming the death and resurrection of Jesus Christ, and not to expound on the death of John Kennedy, and on his life as an inspiration for the unconquerable spirit of glorious America and Western democracy: how respected the president, how beloved the country, how dear our democratic rights may be to us as christians.

We cannot and may not loose sight of this one and single purpose in all our christian life. We know that governing also here and now has to do with God, and Christ, and His Kingship, and its spiritual values. — Those of us who consciously went through the experience of the second World War and Nazi-German or Japanese oppression personally experienced something of it.

This knowledge restrains us from joining the national and international choir of lamentations and expressions of condolence. The Church may not with pious words and spiritual phrases cover the clefts and cracks of life as it is lived from high to low in our world. It is the task of the Church to examine these events under the searchlight of God's Word, so that we can pray about it and speak about it in Church and world in its true perspectives.

And then I would like to refer to the text written at the top of this article. It does not seem very fitting. It is just a refrain that we meet about thirty, yes thirty, times in the book of Kings; the same refrain with only a different name every time. The author of this book tells us the history of the Kings of Israel. And time and again it seems as if he interrupts himself; as if he wants to say: Well, what is the use of continuing to tell you: the rest has already been told in the records of the kings. "Now the rest of the acts of king "so and so", are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?"

See, it sounds as if it was nothing more than just a footnote at the bottom of a page. We would say in the present day language: "for further information see the record on Kings, part so and so, page so and so." And it does not help us very much that he says this, because the book to which he refers is not the book of Chronicles as we have it in the Bible, but some other historical book in which the acts of the kings were recorded. This book has been lost. So we could say: that's it, that finishes the case.

What now does this author really want to say to us? What in this refrain is the message of God's Word? Actually this dull refrain is like a striking theme of a musical composition. Actually it is the key to this remarkable way of telling history. Here history is written in a special sovereign way. Everything is seen in the searching light of God's eye. And what does that show us?

That success, popularity, glory, impressive deeds and great achievements are not important as such — important is only whether the king was obedient to his King, whether he wrought good or evil in the eyes of the Lord. All those things, which we so often think to be of great importance: wars and peace, victories, progress and prosperity for nation and world, they are just called: the rest. That is not the real thing. What really matters is: whether what has been accomplished is good in the eyes of the Lord. And therefore I mentioned in particular this text from the part concerning Omri. In our Bible we actually have only five verses on the kingship of Omri. "The rest" we just have to find in other sources. It is not in "God's records". Yet that "rest" seems quite impressive. This Omri has been a very able ruler.

After a period of revolutions, murders of kings and great national turmoil and decline, he was the man who succeeded in re-establishing the nation. He built a new capital, a real centre of the country. He expanded the realm and consolidated it. He was so able and successful, that on an obelisk in Assyria, Israel is constantly called "the country of Omri" even long after his death.

But the Bible does not speak about all this. According to the thinking of our world these things might seem to be important — the Bible implies: What really counts is this that Omri wrought evil in the eyes of the Lord. With that the whole "rest" stands condemned. Not success is most important — what really counts for a man, for a government, for a ruler is: obedience to the Lord.

The Church of Jesus Christ has to think her specific thoughts and has to say her specific words at an occasion like this. We are not going to praise or criticize, as such, the doings and achievements of the late president of the U.S. John F. Kennedy. All these things can be said somewhere else. "The rest of the acts of president Kennedy, which he did, and the might that he showed, are they not written in the books and history records of the U.S.A. and in the magazines and records of the world?

What matters is, whether they were done according to the Word of God, in obedience to Christ, whether they were good or evil in the eyes of the Lord.

And then, I hesitate, then, it is sad to say, but then we must say: We do not know. Then the Church cannot witness about Kennedy, that he did not hesitate to publicly confess his personal faith and official obedience to the Lords of Lords and the King of Kings, Jesus Christ. I know, he knew his Bible, and he quoted it in public, but we cannot definitely say that his rule was marked by signs of the Kingship of Christ over him: righteousness, truth, liberty, faithfulness and mercy as laid down in the Word of God, as commanded by and fed by the Spirit of Christ. We cannot say that they were completely absent, but neither can we say that they were clearly present. We must leave it into the hands of the Lord alone.

We may not judge; that is not up to us.

What we must do is examine ourselves, and most likely even accuse ourselves, that we as Church, as people of Christ in this world have not given sufficient heed to the exhortation of Paul and Peter, ultimately of God Himself: to intercede, to pray for those, who hold such important and responsible offices in our world. There we must bow our head in shame and guilt.

How much was president Kennedy supported by our prayers? How much was he supported by the christians of the U.S and Canada and the whole world in prayer and then also in word and deed — Ora et Labora, Pray and Work — to execute righteousnesss and truth, faithfulness, liberty and mercy after the Word of God and the will of Christ; because we have learned to live in this world by the grace of our Lord and King, who sacrificed His life for us, that in this day and age already, in this world of ours we might show forth the glory of His rule, which alone is in true righteousness and truth and mercy and freedom.

How much are we as christians of the U.S. and Canada and of our present day world responsible for it? And how much are we co-responsible also for the perversity of a world, in which the possibility to commit such a murder with utter disregard for life and love and authority exists?

The above quoted text from the book of Kings puts things in their true perspective. What really counts in world- and national affairs is: what is wrought well in the eyes of the Lord?

Let us be honest to ourselves: how often and how much do we indeed consider faith, the Church, prayer and Christ's Kingship in our life as "the rest"? Isn't this foremost in many, many "christian" hearts and lives: our success, our organization, our business, our career, our personal importance in the world?

This is a tragic and sinful reversal of the true values of life! We do not know in faith what really matters anymore!

The rest of his or her acts which he or she did, isn't that written in reportcards and diplomas, certificates, deeds of farms, files of business, or records of science and politics, yes perhaps even in newspapers and history books. Who knows? But it is only "the rest."

The thing that counts is: that in our everyday life, in the home, on the job, in school, in business, in politics and organized life, we confess and obey the King of Kings, Jesus Christ. Yes, even if it might do damage to our carreer, even if it costs us our living or life.

For we know: of course, what really, REALLY matters is: that Jesus Christ did indeed already receive God's power and authority in heaven and upon earth and that He makes His Kingdom come.

That is why the things of Christian life upon earth are important. They are the preludes of the Kingdom, that abides forever, where the mountains shall bring peace to the people by righteousness and truth shall meet mercy (Ps. 72; Is. 11 etc.). That is the goal and course of the christian life: To prepare ourselves and our world for that great future. And the Lord does not let go of us. He will lead us and use us. Christ maintains and rules the earth towards His true Kingdom to come. Therefore rulers of the earth must know and perform their calling accordingly, lest they be found to oppose Christ's Kingship.

For Christ is the King, also of kings, and His Kingdom comes.

(Rev.) Al. J. Vander Pol

A seventy-nine pound loaf of bread

Mr. Pierre Ventenat of Creuse, France, baked a loaf of bread weighing approximately 79 lb. for an agriculture show.

The loaf was 10 ft. 4 inches long, 16 inches wide and 8 inches thick.

It took 2½ hours to bake this gigantic loaf.

Cross Word Puzzle

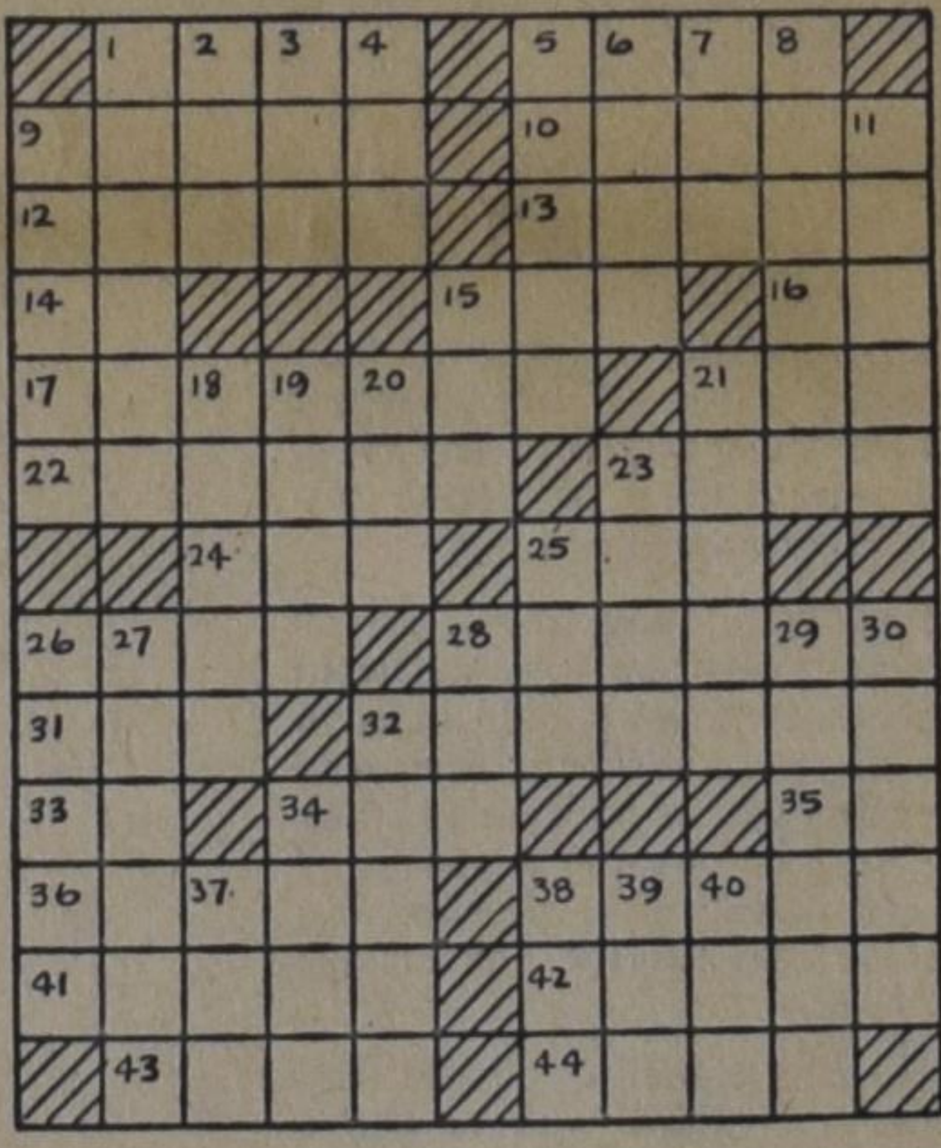

ACROSS

1. Jump
5. Relative pronoun
9. Monetary unit: U.S.S.R.
10. Ship to shore communication
12. Old card game: Sp.
13. Kind of duck
14. Jewish month
15. Organ of hearing
16. Sun god
17. Reptile
21. Perform
22. Dad's gifts to sons
23. Run away
24. Sleeping place
25. Capuchin monkey
26. Servant
28. Act of relinquishing a claim
31. Unusual
32. University
33. Conjunction
34. Girl's nickname
35. Gold Coast Negro
36. God of thunder: Ger.
38. Bent, as the head
41. Beleaguerment
42. Smells
43. River into North Sea
44. Certain U.S. bills: colloq.

DOWN

1. Move clumsily
2. Subside
3. Malt beverage
4. Through
5. Pick up the check
6. By a —— (small distance)
7. Affix
8. Third canonical hour: Eccl.
9. Certain cut of meat
11. Harangue
15. Half ems
18. Fanatical
19. Mottled
20. Conclude
21. Alert
23. To fall short
25. Chemical salt
26. Dispositions
27. Dexterous
28. Sorrow
29. Certain moths
30. Peruses
32. Remedies
34. Wise man
37. Born
38. Larva of fly
39. Lyric
40. Obtained by victory

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

Educating our Children in Freedom

Lately, the problem of freedom has been the topic of discussion for educators.

We shall have to educate our children in freedom, as it is called: Others add to that: only if we educate them in freedom, can we educate them to that freedom, in which a person can be happy.

We often use expressions which we know to be true, but we can adapt some of these expressions completely to our way of living.

Add to that, the modern philosophy of today, that underlines this thought of freedom. I am not going to attempt to explain this philosophy of freedom. Perhaps, you have heard of Sartre; well, he has everything to do with it.

The thought, that our children must be educated in freedom, was originally expressed towards a form of education which practiced the one-sided idea that everything should be arranged and regulated for their children. Leaving the children no freedom in any aspect. The boy, who received a weekly allowance of 25 cents, had to spend that quarter as mother and father prescribed; the children were only allowed to play with those children mother and father thought suitable; they were to play only where mother and father thought the playground appropriate.

I have known people whose children were not allowed to skate, ride a bicycle or go swimming. They were not allowed to sing, unless the songs were definitely of religious character.

Against that type of education came the demand for freedom for the child. And this demand was understandable. It is necessary in the shaping of a child's personality that it is at liberty to make a choice. Be it on a child's level, naturally. The child must learn that it is responsible for the choice of playmates, as long as they don't do the wrong things, or lead him on the wrong path. If one child loves sports and another child does not feel the necessity, then it may be necessary to subdue the first child's enthusiasm, and to encourage the other's. One must keep in mind, however, the peculiarities of the child, and give it enough freedom to find that position in life that matches its God-given talents.

These things are easily said, but it is exceptionally difficult for parents, and quite often for mothers, to find the right attitude. There are many mothers who would gladly give the child its freedom, but, who in their hearts do not think it is possible, and do not dare to do so.

To give a child its freedom does not mean that you try to impose as few do's and don'ts as possible. It means most of all that the child inwardly experiences that mother inwardly trusts the child, and releases it, as far as that is possible for a child of that age.

I recently had a peculiar conversation with a mother. In the first part of the interview, she told me, that she felt it was a mother's task to surround the child with her care at all times. "Yes," she said, "I must know where my child is, and as mother, I must approve of everything my child does. That child cannot judge with whom it should play, and that child does not know what is good for him."

"But," I answered, "I get the feeling, you never give the child a chance to go its own way."

"Well," she said, "that isn't possible. You once wrote that a 5 year old should be given the opportunity to help set the table. Let me tell you what I experienced. My little Mary was about 5 years old, and I thought to myself: Now I am going to try it and see how it goes. I let her carry a plate to the table, and she was very happy. Of course, I was walking beside her holding my hand underneath it in case she dropped it. All of a sudden, she starts screaming: "No mommy, I want to do it alone!" so I said, "You are doing it alone." "No," she cried, "I want to do it all by myself!"

Well, naturally, you understand, that that wasn't possible. After that the fun of it was gone."

I kept on talking with that mother, and during the course of the conversation, she spoke about her husband and her relationship with him.

"Oh well," she said, "our relationship is fairly good. We love each other. But you know, there is something about my husband that discourages me. If I, for instance, have to write out a cheque, he stands behind me looking over my shoulder to see that I do it correctly. It seems as if he wants me to feel, that he really doesn't trust me to do that sort of thing. And there are more things like that. It doesn't just happen once in a while, but that's how it is in everything. Well, you can understand how irritating and discouraging that can be.

A while later our discussion drifted back to the little girl. I said, "But madam, if you think about the attitude your husband takes toward you, and how you feel about that, can you not understand how the child felt, when you held your hand underneath the plate to prevent it from breaking, and when you decide for her where and with whom she should play?"

I thought that would really convince her. But no! "Well, that's different," she said, "a child is a child. And a child needs guidance."

I talked to her for a long time, and tried to make her understand that her 5 year old daughter basically was in need of the same thing, she was. On a different level, of course. But that the child also, if it never got the feeling it could move in freedom, became irritated and discouraged. Actually, it is basically the same. In most cases, when one becomes irritated, it originates because a person feels that, his selfconfidence, his inner peace, his steadfastness has been taken away. And that's how it is with a child.

You should see how much a child enjoys the feeling that it is trusted. This applies to children of all ages.

I have seen it happen, how young people, between fourteen and eighteen years of age, girls in particular, who had been guided step by step, by father and mother as it were, "because you can't trust them," were smart enough to escape the ever-watchful parental eyes and fool everybody, including their parents.

And then you should see what happens, if you say to such a girl: "Listen, Janie. Your mother has asked me, if I would make sure someone brings you home. But I'm not going to do that. I trust you, I don't expect you to walk straight home either; as far as I'm concerned you can stop and do some window-shopping. But, I trust you won't do anything, which you know, I think to be wrong. Do you want to shake on it?" You would be surprised to see how her face clears up and how restful she becomes.

Naturally, I know there are untrustworthy people. But you will never make them trustworthy by riding them, and checking-up on everything they do.

I know something else. I know there are children and young people, who feel they are dogged every step, and consequently, take an attitude of resistance. In this resisting attitude they do all sorts of unlawful things. And the parents get the idea, they should keep a closer watch on them. If, however, you leave it to the responsibility of the person involved, and say quite calmly: "Listen, my boy, you are old enough to understand what you should or should not do, and I don't feel like keep-

(Continued on page 11A)

EDUCATING OUR CHILDREN IN FREEDOM

(Continued from 10A)

ing tabs on you constantly. I will trust you, and let's agree that you won't put that trust to shame," then quite often it will happen, that these young people know very well what they should or shouldn't do, and for the parents there shouldn't be a moment's fear that they will be put to shame.

I am thinking about a situation that happened to a boy of sixteen, who, when living at home, caused a lot of misery every Sunday-morning, because he didn't want to go to church. His father said to me: "Sundaymornings are spoiled for me, if I ask Peter to come to church with us, he answers, 'Oh, I don't know yet.' And of course, you can imgaine, that is a constant source of trouble."

At my proposal, Peter went to live with another family. His foster-father was a wise man. He said, on Saturday evening, something to this effect: "Peter, tomorrow it's Sunday, and we're not in the habit of checking on boys your age to see what they do on Sundays. You're sixteen years old, and know very well what is expected of you." Peter replied: "What if I stay in bed tomorrow morning?" His foster-father answered: "I won't make a fuss over it; except that I want you to make your own bed, you will understand that your "aunt" doesn't want to work, when she comes home from church. But, for the rest it's a matter between God and yourself. I am only telling you once, and now it's your own responsibility."

Peter lived with his foster-parents for many months. The first Sundaymorning, he got up to go to church of his own accord. The following Sundaymorning he stayed in bed. But his foster-parents kept their promise: they never said a word. About twelve o'clock, Peter had made his own bed. And when, at one o'clock, they sat down to dinner, Peter said, "I realize, Sir, that you stick to your promises, you didn't make a fuss over it. I'll go to church tonight, of course." Peter became a regular churchgoer after that incident.

We are inclined to give our children little or no responsibility. Certainly, we give them enough work to do around the house, but you can hardly count that as a responsibility because the freedom of the personality does not come to expression.

Let us be aware of the importance of the fact, that we educate our children according to their nature and their ability to bear, and must educate them to give them sense of responsibility. This education is possible only, when we let them live in freedom. In which freedom they must experience that they are tied down to their own responsibility.

This is also being tied down to the law, that God places before them in life.

THE WORLD'S OLDEST HOBBY

BY JOHN VRIESINGA

If you are looking for a hobby, why not try the oldest and at the same time most modern available: astronomy. It is bound to give you endless hours of intense enjoyment, besides perhaps sometimes cold feet and a stiff neck. It will also increase your knowledge immensely and once fascination of the limitless space surrounding us has you in its grip you will keep on growing inwardly, that is if in all your enthralling studies you never lose sight of the Creator, magnificent beyond words, who called the staggering universe into being.

As long as there have been human beings on the earth, they have looked up to the skies in awe and wonder. Already the Egyptians, the Chinese and especially the Chaldeans made systematic observations of the stars and planets, with such accuracy that they not only regulated their life by the recurring positions of constellations, but they also predicted eclipses of sun and moon almost to the hour.

Astronomy is a very practical hobby. You don't actually need very much in the way of equipment. With nothing more than a map of the stars you can spend many enjoyable evenings locating and identifying the major constellations. Any good book store can obtain a map of the stars for you, if they don't have one in stock. Or if you don't want to go to that expense, you can go to your local library and come home with an armful of books on the subject. Many of these books will contain a small star map in addition to much useful and interesting information.

It will be a good idea to do a bit of reading-up on the subject before venturing out of doors anyway. It will whet your appetite and you'll know better what to look for and where.

For one thing, if you live in a city, you'll have to confine your looking to that part of the sky that is not effected by street lights also. The books will give you something to do on cloudy evenings.

Once you are familiar with the constellations and able to identify the more promenent of the individual stars and planets, you are ready for the next step into space: the use of simple binoculars.

Few people who possess a good pair of binoculars know how useful they are in amateur astronomy. If you don't have a pair of binoculars and consider buying them, you must be prepared for an expenditure of twenty five to fifty dollars. Don't fall for the extra special offers of binoculars for less than that: they're usually not worth the effort of carrying them around. Advertisements of good binoculars should give the magnification power of the instrument in figures like these: 7 x 35, 8 x 50, etc. The seven and the eight stand for the magnifying

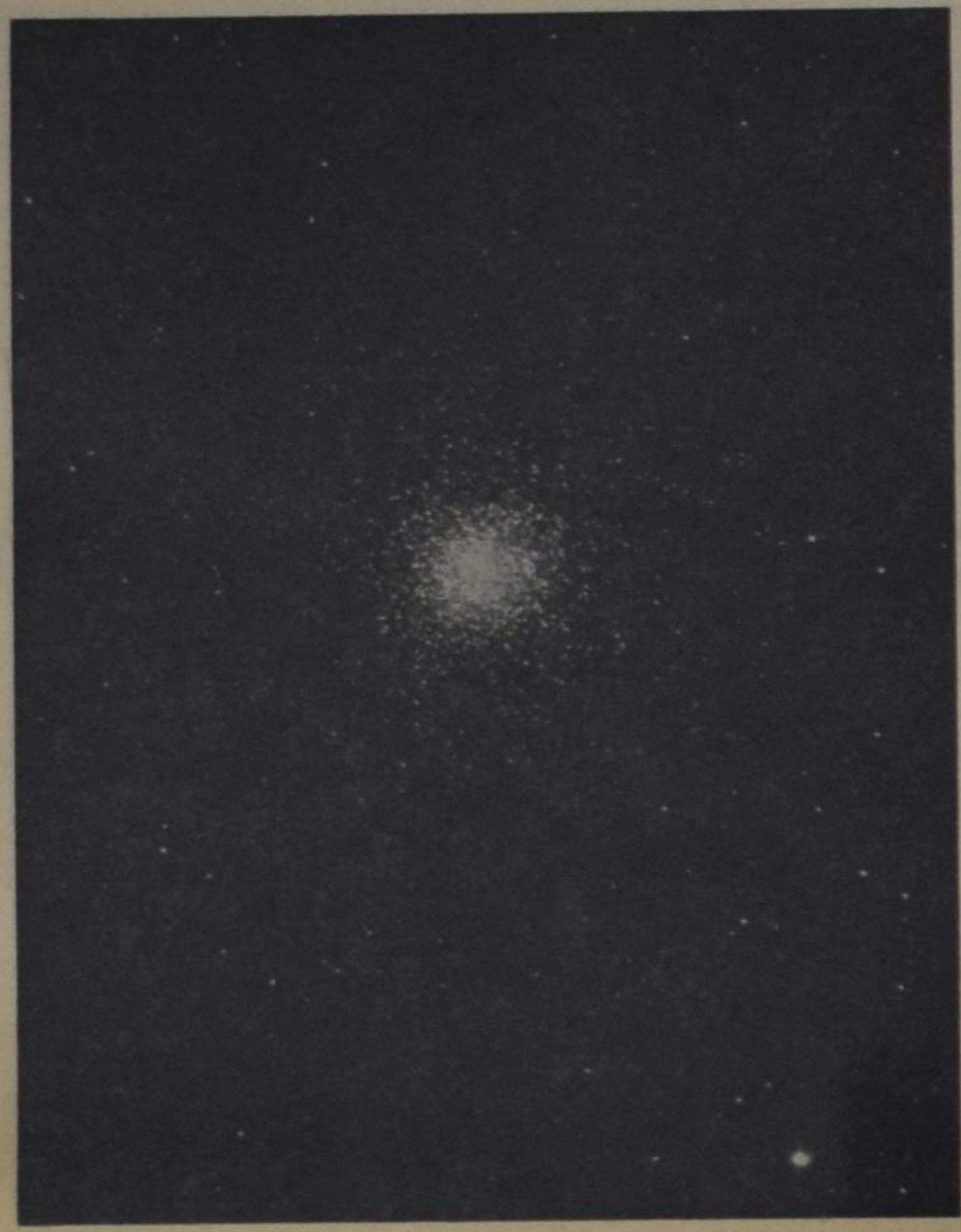

The Great Cluster in Hercules, known as Messier 13.

power, the fifty (or 35, whatever the case is) for the diameter in millimeters of the objective lens. The objective is the lens farthest away from the eye, and the diameter of this lens determines the clearness of the image you get to see in the eyepiece; the latter usually is a set of lenses at the looking end. There are many other factors which determine the quality of the binoculars, the main one being the set of prisms in between the objective and the eyepiece. These prisms are the reason for the "bulges" on the side of your binoculars. Many of the so-called special offers also show these bulges, but there are no prisms inside.

Other special offers feature the "telescoping" telescopes, the old fashioned instruments that may be "drawn out" to various lengths. The optics of these instruments may be good (sometimes) but they usually have very small objectives and are very hard to handle. In looking at the moon even, they are practically useless, because they are so hard to aim and cannot be held in focus for even a fraction of a second.

There are more expensive binoculars available but a 7 x 35, or an 8 x 50 is a reasonably good instrument. Larger magnifications are helpful in astronomy only and tend to make the binoculars less satisfactory for other use.

With a pair of binoculars the moon becomes a breathtaking sight with its craters, mountain peaks and "seas" which of course we now know to be plains instead of seas, even though on moon maps they still go by the name of seas.

There are many amateur astronomers who focus all their attention on the moon, making constant studies and doing useful work. If you should want to confine your hobby to the moon, get a detailed map and start getting acquainted. You'll at least know just about where the first American (?) is going to land, if he ever gets there.

With a good pair of binoculars you can also watch the planets, you'll have a good look at Mars and depending on the time of the year you may distinguish the ice-caps. For the canals you'll need a larger instrument. But you will be able to see the ring on Saturn and you will be able to see at least two of the twelve moons of Jupiter.

You will of course also be able to identify the various constellations better since you will see more stars. And you'll get a view of the milky way that may leave you speechless, when you begin to realize a fraction of the tremendous scope of this galaxy of which our sun is only one star.

Now that we have mentioned the sun, a word of extreme caution is due: never attempt to look at the sun through even small powered binoculars; you'd be blinded instantly for life.

Hobbyists listen to a lecture on Saturn and its satelites given by Johan Toews in a wartime shelter, donated by the City of Regina as clubroom.

If you want to observe the sun, let the light out of the eyepiece fall on a sheet of white paper. You'll be amazed to see a sphere projected on the paper, not merely a circle for the view still appears three dimensional. Also you'll be fascinated to see the famous sun spots and if you continue your observations long enough you'll even see that the sun rotates just like the earth.

If you have exhausted the wonders of the sky accessibly with the binoculars you are ready for the next phase: you'll want to own an amateur telescope.

There are good instruments to be had at moderate prices, say \$100.- to \$200.- and up. And there again we have to caution against the super specials offered in all sorts of advertisements. Often they are not what they are piped up to be.

Before you consider buying a telescope you'll want to know that there are two basic types: reflectors and refractors. Reflectors utilize a parabolic mirror as objective and for serious amateur work you should have a mirror of at least 6 inches diameter. Reflectors use lenses similar to the ones in binoculars, only larger. They should be achromatic and color-corrected. An objective of 2 inches diameter is the minimum for a good refractor, and 3 inches is better. Both are fairly big instruments and should be mounted on a tripod, preferably with what is called an equatorial mounting. If this type proves too expensive settle for an alt-azimuth mounting, which will serve you reasonably well, although for prolonged observation the constant adjustments can be a real nuisance. On the equatorial mounting one single movement enables the amateur astronomer to follow the path of moon or planet as related to the earth.

With instruments such as these you'll be able to see much more, of course, of the things that you've already seen with binoculars. You will be able to "split" many of the double stars that appear single to the naked eye. You'll observe "variables", see individual stars in the Milky Way, and you'll find the sky literally strewn with comets. You'll even be able to observe distant galaxies and nebulaes.

By this time you've probably joined a group of amateur astronomers of which there are many across Canada, holding regular meetings, exchanging ideas and experiences, and you have probably subscribed to one of the many magazines for amateur astronomers.

A 12 year old is fascinated by the operations of an orrery, a device used to illustrate the relative movements of the moon and earth in their orbits around the sun, as explained to him by an expert in astronomy.

It's even possible that with the time and experience you will some day make an important discovery, for there is very much in the universe yet to be discovered.

Probably the greatest discovery you'll make is the intense and lasting fascination the sky around us has in store for anyone who wants no more than to look for it.

THE BOOK THAT YOU SHOULD READ

•

Idelette by Edna Gerstner
160 pages
Zondervan Publishing House
Grand Rapids, Michigan.
1963.

Proposals for marriage happen everyday and in all manner of places and circumstances but the asking of the hand of Idelette Stordeur in marriage to Jean Calvin, the great reformer was certainly one of the strangest. The book Idelette was written by Edna Gerstner, the wife of a Professor of Church Hystory in Pittsburgh Theological Seminary. While on sabbatical leave they spent some time near Geneva, Switzerland and she had access to the University library in Geneva. Her research there divulged little known details contained in documents in the University where Calvin had taught. She dedicates her book "To my husband, a professor in Church History, without whose help this novel would have been much more interesting — but far less accurate." Her strict adherence to truth has not spoiled her story and you'll read this book with pleasure and a feeling of having been a welcome visitor in the Jean Calvin home.

You'll become acquainted with Idelette herself, a quiet, gentle, self-effacing woman with a trace of witnesses and much wisdom. You'll meet her son, Charles and daughter Judith, children of her first marriage to Jean Stodeur and learn of her love for an honest appraisal of them; you'll learn to know Jean Calvin's sister Marie and brother Antoine and his wife Ann and through meeting them see the just and unprejudiced dealings of the Reformer. You'll catch a glimpse of life in Geneva and the stern and relentless fight against the devil and his whole dominion.

You'll receive some choice excerpts from sermons that Idelette heard her gifted husband preach and her reaction to them and incidentally you too will be challenged by his words.

You'll share some of the tender moments which make a successful marriage and you'll be a witness to their joy when Idelette reveals to her husband that she expects his child and then will perceive their deep sorrow at the death of the infant and the serenity of their resignation to the God of all comfort.

Finally you will be present in retrospect at the illness and consequent death of Idelette and the courage of this sweet child of God to allay her husband's sorrow by "pledging by God's help to make her death a glorious one."

This book is a vivid portrayal of a little known character in history but through Mrs. Gerstner's book you'll feel that Idelette Calvin has become a good friend and her husband no longer the stern logician, but a kind and sympathetic head of his household. It will appeal more especially to women but can be read with profit by men also. It is easily read for it has a fresh flowing style and could be read beneficially by those who are experiencing hardships and particularly by those suffering illness or the loss of dear ones.

It's a fine addition for a church library and a suitable gift selection for a mature teen-ager or an adult.

Evelyn J. Van Dellen

ANSWER

of last week's

Cross Word Puzzle

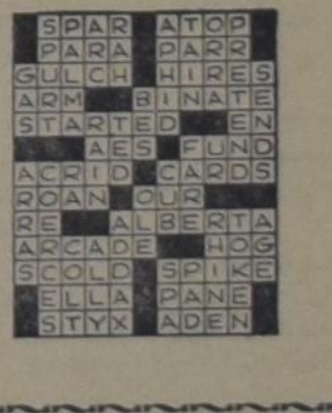

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 12

GROWING OPPOSITION TO THE KING

Mark 6: 1—31

BACKGROUND NOTES

There was opposition to Jesus right from the beginning of his early ministry. It started in Nazareth, his home town. There the people tried to cast him down from the brow of the hill (Luke 4:29). At the same time, especially in the early months of His ministry, Jesus enjoyed great popularity with the people. This continued to an extent right up to the last week. Nevertheless, in spite of the opposition up to the beginning and the continuing favor Jesus had with the people, up to the day of His royal entry into Jerusalem, there was a growing opposition to Jesus during the three years and a decrease in popularity.

In the outline based on this part of Mark's Gospel we should explain how this opposition manifested itself in Jesus' own city, and against the disciples in their ministry and in the family of Herod who put Jesus' forerunner to death.

To understand the meaning of Jesus' doings in His early ministry, we have to see Him in the capacity of the Messiah-King. He revealed his kingly glory in the miracles He performed. His purpose was to establish by His works and teaching that he really was the Son of God. However, Jesus had another purpose as well. This was the training of the twelve. They witnessed the works of Jesus and the reactions of the people to Him. Moreover, they themselves shared in the reactions. They basked in Jesus' popularity when the people thronged Him. They also shared His rejection when the crowds turned their back on Him.

We should notice the difference between disciples and apostles. Jesus chose twelve to be His disciples and apostles, and in that order. A disciple is a follower and learner. The twelve first had to learn from Jesus the message of the Gospel and the meaning of His coming and kingdom. In addition they had to become His servants to carry out His work. As such they were sent to preach repentance and perform miracles. They must first learn as disciples before they can be sent as apostles. After Jesus' ascension the twelve would be Christ's representatives.

In our study of the chapter under consideration we should show how the opposition to the King manifested itself (1) in the unbelief in Nazareth, (2) in Jesus' sending the disciples out as sheep among the wolves and (3) in Herod's fear of Jesus and the execution of John the Baptist.

OUTLINE

1. **Unbelief at Nazareth** (Mark 6:1—6).

There is something tragically natural about the return of Jesus to Nazareth after about a year's absence. Nazareth was a town where everybody knew everybody else. They all knew Jesus, knew his family by name. They called Him "the carpenter". They knew both His early development and had the privilege of beholding the revelation of His saving deeds and words. Does the intimate knowledge of Savior make it easier or harder to believe? Why? What does this story say for people who think that if they could only behold a miracle, it would be easier to believe?

Knowing that Jesus was a worker of miracles and a teacher of wisdom, the people tried to explain Him in terms of His family, background and training. In calling Him the carpenter they meant to say: He is no better or greater than we are. They thought that since he could not have learned His wisdom or gained the power of His miracles from his training or family, He must have gotten it somewhere else (v. 2). But, regretfully, they looked downward for the source of His power, not upward. They insinuated that He was in league with the power of evil. Earlier already (see Matth. 12) this charge had been made.

Explain that the sin of the people of Nazareth was that of a sinful provincialism. What answer should have been given to their question: From whence hath this man these things? Does this not mean that it is impossible to explain Jesus except in terms of His office, that is, His coming from God with the task to seek and save the lost?

Their intimacy with Jesus and their witnessing the miracles caused them to stumble. They tripped over Jesus who was like a stone in their path.

What answer did Jesus give to their question? (v. 4). Can a prophet of God be explained in terms of His surroundings and education or only in terms of His Sender? To overcome sinful provincialism one must be a citizen of heaven.

The sharpness of the opposition is indicated in Jesus' inability to do mighty works there because of their unbelief. Show how unbelief paralyzes man and dries up the fountain of divine blessing. What must we say of the way Jesus discriminated among the people and laid His hands upon a few sick and healed them? Is such discrimination wrong?

2. **Sending the twelve as sheep in the midst of wolves** (6:7—13)

The opposition against the twelve was not as strong as against Jesus. They would not meet such severe opposition now as Jesus had. They were told to preach that men should repent. The same message that John the Baptist had told and that Jesus Himself had told, they now had to tell. What reaction could the twelve expect to their telling the people of their sins? Why do people always resent having their sins pointed out? Does this mean that the reason for the opposition is to be found in the nature of the message?

Jesus taught His disciples complete dependence upon Him. They should take nothing with them that would encumber them or slow them down. They should depend for their needs upon the generosity of the people (vs. 8—11).

In training them, Jesus told His disciples what to do with those who reject their message. What does the act of shaking off the dust of the feet mean? Show how the disciples did this later (Acts 13:51; 18:6). Why did Jesus mention Sodom and Gomorrah at this time? (vs. 11).

When the disciples returned, what was emphasized, the number of conversions or the effect upon Jesus? In what sense was the fame of Jesus more important than the number of miracles performed? Show how the fame of Jesus through the disciples teaching led to the report of Herod's execution of the Baptist.

3. **Herod's reaction of Jesus and His Herald** (6:14—31).

Mark records the death of the Baptist here as to explain Herod's superstitious fear of Jesus. Herod rightly saw a connection between the Baptist and Jesus. His unbelief and fear, however, prevented him from seeing the right connection. Not the Baptist but Jesus would rise from the dead. Explain how Herod's uneasy conscience was speaking.

The events surrounding the death of the Baptist are significant for their own sake. John spoke fitting words when he said: He (Jesus) must increase, but I must decrease. But they take on special significance in the present context of the disciples' mission to proclaim the gospel of the Kingdom. They had to speak what John the Baptist had spoken: repentence.

If the forerunner met death because of his message, what should the followers of Jesus expect? Does the fact that Jesus later told the disciples to come aside and rest awhile indicate that they realized this and were almost overwhelmed with its meaning? (v. 31).

In relating the story of Herodius and her daughter's dancing, as well as the promise of Herod the King (the second son of Herod the Great) do not become entangled in making the point of the story the evil of such dancing and the wickedness of making rash vows. However evil these both may be (and both are indeed evil) this should not detract from the central message of this word of Scripture which explains the growing opposition of the people, both high and low, to Jesus the King and the training of the twelve. Explain how even in the palace of Herod Mark's gospel causes the light to fall directly upon Jesus.

What does this chapter mean about the position which followers of Jesus may expect today? Or has this world at last become a friend to grace, to help us on to God? If the opposition subsides, must the reason be found in the decrease in the sinfulness of the unbeliever, or in the neglect of the message of repentence on the part of Jesus disciples?

The Finnish student Kaisu Enkola has accomplished to improve on the 51 hour "rocking" record, set by a German, with a time of 21 hours and 27 minutes.

She started this attempt with two fellow students. The German record was beaten by Kaisu's male companions after rocking 65 and 43 hours. Kaisu rocked on by herself, and decided to stop after 72 hours and 27 minutes.

From left to right Kaisu Enkola, Paul Lemberg and Matti Siikale.

Roots out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(15)

As she turned back into the kitchen, closing the door behind her, Chris looked up from the table, where she'd been bending over schoolwork. "Tell me what, Jansie?" she asked, her eyes still absent on the work before her. "What're they talking about out there?"

Jansie swiped at the kitchen table with a dishrag. "Paw is planning another trip to Fort Worth, Chrissie," she said quietly.

Chris frowned and marked her place in her book with a finger. "I don't want to go, Jansie." She watched Jansie's face. "I— I— don't like those trips."

Jansie went to the corner of the room and picked up the broom. "Nobody knows how I hate to go, Chrissie," she muttered, and tackled the floor with angry swipes. "But what can I do?" and her question was more to herself than it was to the child. "What can I do?"

"Jansie," Chris pushed back her smooth, dark curls and changed the subject, "Jansie, where is Joe?" She watched the crippled girl out of the corner of her eyes.

Jansie paused in her sweeping, and though her back was toward Chris, she did not turn around. "Why, I reckon he's got a job somewhere—", her voice was slow.

"What kind of a job?" Chris asked. "What kind of work can Joe do?"

Jansie went on sweeping without answering.

"What if he should come home while we're gone, and we wouldn't be here?" persisted Chris. "What if that should happen?"

Jansie's voice was very quiet. "Joe won't be home until June, Chris," she told the little girl. She opened the door and swept down the steps to the smithy.

"How do you know?" demanded Chris, as Jansie came back in.

"He told me," Jansie answered in a tone of finality, and going to the corner, she propped the broom upside down and started for the bedroom door.

But Chris was not satisfied. "Jansie," her eyes were on her own hands and she did not look at Jansie, "if there was anything wrong about Joe," she paused, and then went on, "You know, like if — if he was in jail over in Hackberry County or something, I wouldn't let it make me hate Joe, would you?" Her head came up and the hazel-green eyes were too bright.

Jansie stood very still in the bedroom doorway, her back to the child. "What makes you think Joe's in jail?" she asked toward the bedroom wall. "Where'd you get that idea?"

Chris laughed, but there were tears behind the laughter. "I don't know," she answered off-handedly. "Maybe it was just — just something some of the kids said at school."

"And what did they say?" Jansie's voice was tired.

"Oh, Charley Highley got mad because I do read better than he does, and he said, well, he guessed old reading didn't make much difference anyway, if part of your family was in jail. He said his daddy said that Joe was in jail."

Jansie turned, and walking across the room, laid a tender hand on the little girl's shoulder. "Don't you pay no attention to that Charley Highley, honey," she said gently. "He don't know nothing! And besides," she hesitated, "even if Joe was in jail, that wouldn't be your fault. You just go right on beating Charley Highley ever' time you can!"

Chris sighed, studied Jansie for a long moment, then bent again to her lessons.

The weather was "sure fine" for a camping-out trip, as Annie remarked to R.P., when they were well started down the road toward Fort Worth. "You just couldn't have asked for a purtier day."

R.P. nodded benignly and shifted his guitar to a more comfortable position as it hung by its strap from his shoulder. "I thought it was jest about the right time," he said grandly.

Chris sat beside Jansie on a board set across the wagon behind R.P. and Annie, and watched the countryside unroll like a slow film beneath their creaking wheels. Old Daisy walked with a steady pace that befitted her years, and their progress was, accordingly, exceedingly leisurely.

Jansie, her face quiet beneath the overshadowing brim of her elderly best hat, sat silent. Her protests at taking Chris out of school for this trip had been overridden with immovable blandness. And here they were, all the Sanders, except Joe, feet propped on quilt rolls, a few clothes tied up in boxes under the seats, and listening to the familiar thump of the frying pan as it swung against the side of the wagon with the movement of their progress.

Willie sat on the back of the wagon, swinging his big feet off into space and shouting joyously at every house they passed.

"Hush up, you Willie!" Jansie snapped nervously when Willie had roared in delighted reply to the tenth successive dog. "You want the whole country to know we're a-going?"

R.P. held the reigns loosely in one grimy hand while he turned in his seat to glare at the crippled girl. "You hush up, yourself, Jansie!" he ordered. "You stop that a-trying to ruin all our good times."

Jansie lapsed into a silence of resentful acceptance, and Chris looked at her sympathetically, then leaned over to whisper, "Don't worry, Jansie." She patted the work-hardened hand in the faded calico lap. I'll study while I'm gone. I won't get behind the other kids at school."

Jansie smiled crookedly into the earnest hazel-green eyes. "That's all right, honey," she said softly. "You're mighty sweet." She shifted her lame back into a more comfortable position, and looked out across the newly turned fields that spread away from the road.

Up front, his ill-humor of a moment before already forgotten, R.P. was talking to Annie, planning their itinerary. "We'll camp at the Millses' pasture tonight," he was saying. "There's good water there and the Millses is always nice about us camping there."

Annie nodded, and the faded roses on her hat bobbed cheerfully. "And we'll be in Fort Worth day after tomorrer, or maybe the next day," she added, "we'll be in the city!"

R.P. chirped solemnly at old Daisy, and slapped the reigns a good two feet above the old horse. "I ain't decided yet where we'll camp in the city," he said thoughtfully. "They do say it has growed some since the war has started."

Annie looked puzzled. "I can't see why Mister Wilson's war would make a town grow," she said plaintively. Then changing to a more familiar topic, she added, "I wish Joey was with us. I miss him and his tunes on his French harp." Her voice was placidly sorrowful.

R. P.'s face darkened righteously. "I always told Joe he was going to get into trouble running round with them Jacksons! I raised him right, and I got no patience with him."

"Well, now, Mister Sanders," Annie said mildly, "don't be too hard on the boy. Nearly all boys gets into a little trouble now and then. Joe is a good boy, a mighty good boy at heart." And on this comfortable note, they relapsed into an unworried, contented silence.

The road was deep with the beaten ruts of recent rains, and the wagon wheels pressed against the yielding texture of semi-hard mud. Old Daisy's footfalls were muffled as on dough. They passed through gates and by cattleguards that led into mile upon mile of rolling ranch land, and into lanes that took them between the sweet disturbance of freshly plowed fields. An occasional farmer waved a friendly hand as they went by, and hoped fervently that night would not overtake them within the environs of his farm. Mother hens clucked their chicks away from Daisy's plodding hooves, and an occasional cottontail scampered almost from beneath the slow-moving wagon wheels, scared out of his immobility.

Noontime found them near a neat white farmhouse.

R.P. eyed the salt pork and cold biscuits brought by Jansie. "Them look mighty dry," he commented jovially. "I'm going up there to that house and git some good, cold drinking water." He took a rusty bucket from under the wagon seat.

Jansie's dark brows drew together in a frown. "I wouldn't bother them folks," she said hopelessly. "They don't care nothing about people like us."

(To be continued.)

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

Solutions October Problems

No. 80 (Palkoska) 1. Q-Q7, thr. 2. Q-N7! 3. QxQ mate or 3. R-R8 mate.

1. —, P-N3; 2. Q-B6 etc.
1. —, P-N4; 2. Q-Q5 etc.
1. —, K-N8 or R7; 2. Q-Q2 etc.
1. —, QxR; 2. QxQ etc.

I was happy to hear that many of our contestants really enjoyed this problem.

No. 81 (Plaut) 1. K-N3! This is the author's solution, but apparently he overlooked that 1. K-B1 is possible as well. This alternate solution is to be rewarded with 1 point.

After the right key-move black can answer 1. —, QxQ ch or 1. —, Q-N1 or N2 ch. In both cases the Knight at R3 provides discovered checkmate. The idea of the author is excellent.

No. 82 (Kok) This problem is interesting although there is only one simple solution. 1. R-KN1 (thr. 2. R-N8 mate), B-N7; 2. Q-N4 (thr. 3. Q-N8 mate), RxQ; 3. B-K4 disc. ch. mate.

No. 83 (Kok) 1. K-B1! It is not very easy to find this key-move. The multitude of pieces on the board is more or less confusing. People who sent in the wrong solution will know this by hard experience. After the key-move white simply threatens 2. R-K1 mate. 1. P-B5? fails after 1. —, P-Q5. Notice that 1. K-B3 is impossible because of 1. —, N-N4 ch! and 1. K-B2 does not work because of 1. —, Q-N3 ch!

Confidentially Speaking

It seems that many of our readers have the impression that this department appears in our paper for the sole purpose of bringing pen pals together. This is not the case. Con Fidential and Ad Viser (better known as "Con and "Ad") are gladly willing to function as a link between pen pals, but that is but a sideline. Their main purpose is to be of service to readers who restle with problems, whatever these problems may be. Readers may present their questions to us in writing, and these letters may, but do not need to be signed. Sometimes a problem can be of such a private nature, that the person would rather not write about it than having to sign it.

As a rule all questions will be answered in this column, unless they are too intimate to be brought into the open. In which case letters will be answered personally.

Letters should be addressed to the

Christian Courier, Attention Con and Ad,
P.O. Box 312, Station B,
Hamilton, Ontario.

Con Fidential.

Ad. Viser

THE ARSS MONTHLY BULLETIN

DECEMBER, 1963

REPORT OF THE MEETING OF THE BOARD OF TRUSTEES OF THE ARSS

November 13 and 14, 1963, Toronto, Ontario.

It was midnight already when the huge DC-8 Jet Empress airliner made a wide circle over the metropolis of central Canada and prepared for a landing at Malton Airport. Your reporter looked down upon the fantastic array of lights and was deeply impressed by the magnificient view of blazing Toronto, our final destination.

From far and near, by plane, train and car, the delegates of the Board of the ARSS arrived in this city of life and light to attend the fall meeting of the Board of Trustees. Our meeting place was in the new Rehoboth Christian Reformed Church in Etobicoke, a suburb of Toronto.

On the bright and crisp morning of Wednesday, November 13, the pastor of the Rehoboth church, Rev. Francois Guillaume, extended a warm welcome to us all.

At 10.45 the chairman, Dr. R. Kooistra, called the meeting to order. All Boardmembers, five from Western Canada and ten from Ontario, and the United States responded to the call of the roll. An impressive agenda of 21 items was adopted, and the Board forthwith plunged into the work. The correspondence was read. In response to a letter from the Anniversary Committee of the Rehoboth Church, Mr. D. Farenhorst was appointed to represent the Board at the forthcoming anniversary of Rev. and Mrs. F. Guillaume. A request from the Western delegates to consider improvements of the efficiency of the operation of the Board and to review the frequency of meetings was adopted. A committee was appointed to study this matter.

AN INSTITUTE FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES

Two very important committee reports were presented to the Board dealing with the future plans of the ARSS. Repeatedly people ask us: What does the ARSS have in mind for the future? Of course our ultimate goal is a Christian University.

The first step to reach this goal appears to be the establishment of an Institute for Reformed Scientific Studies, the nucleus of the future University. Two committees, namely, a policy committee and a financial committee, studied the possibility of the establishment of such an Institute. The consideration of this Institute is of such significance that we shall devote the January issue of the Monthly Bulletin exclusively to it.

THE EXECUTIVE DIRECTOR

In the afternoon of the first day of the meeting of the Board consideration was given to the appointment of an Executive Director for the Association. This matter had been discussed already at the August meeting. Motion was made to appoint Dr. Paul Schrotenboer to the position. After an extensive consultation with Dr. Scrotenboer and a thorough discussion of the matter, the propsal to appoint him as the first official employee was adopted unanimously. Dr. Schrotenboer was informed of this decision and accepted the appointment.

Our new Executive Director will begin his work at the beginning of the year when he leaves his pastorate in St. Catharines to live in Hamilton, Ontario. *)

He will divide his time evenly between the Association for Reformed Scientific Studies and the Reformed Ecumenical Synod, for which he has been appointed the General Secretary. When this new work begins he will discontinue as a member of the Board, but is expected to meet regularly with the Board and the Executive Committee.

While the precise nature of the responsibilities with which he is charged has not yet been formulated, the broad lines of his work would seem to indicate a three-fold task. The first is the erection and supervision of a central office for the Association. Here, with the help of a part-time secretary, he will prepare reports, minutes and agendas for the Board, distribute promotional materials, solicit funds through the mail, and take care of the general correspondence of the Association.

The second task is to counsel and supervise Reformed university students in cooperation with the Federation of Calvinistic university Clubs. Although a number of men have acted as able sponsors of these clubs, the Board feels that these clubs have not yet received the assistance, guidance and publicity that they need. Our Executive Director will strengthen the contacts between the students and the Association. We believe that many parents and church councils will rejoice that the care of their students and sons at the university will now receive increased attention.

A third aspect of the work of the Executive Director is the promotion of the ARSS among the Reformed people. He will supervise and promote the organization and growth of chapters, will supervise campaigns for new associate members, and will speak in stategic areas of the country. We certainly pray that our gracious Lord will enable and strenthen Dr. Schrotenboer to carry out this important work for the ARSS alongside his secretarial work for the RES.

PUBLICATIONS

In the evening session the Board dealt with the matter of publications. It adopted a statement of policy and appointed a Standing Committee on Publications, consisting of three men, directly responsible to the Board. This committee will manage all the publication activities of the Association.

SUMMER SCHOOL FOR TEACHERS

The next morning the meeting was reconvened at 9.15 a.m. The highlight of this morning session was a report dealing with both the possibility and the advisability of a study conference or summer school for teachers in the summer of 1964. The initiative for such a teachers conference was taken by the Ontario Alliance of Christian Schools.

In August the Ontario Alliance approached the ARSS Board which then appointed a committee which now presented an excellent report.

The committee proposed a summer school to be held during two weeks in August in Hamilton, Ont. Three topics were suggested, namely, Perspective of Philosophy, A Critic of Modern Pedagogics and Christian Teaching as Office. Three lecturers were suggested, namely, Dr. Kooistra, Prof. Runner and Dr. Schrotenboer. We certainly hope that the Alliance Board will aprove the plans which the Board of the ARSS unanimously adopted.

The preparations for the Unionville and Banff Study conferences for 1964 took much time. It was decided to invite Dr. J. Vander Hoeven of the Free University of Amsterdam as a lecturer for 1964, in Unionville and Banff.

We hope Dr. VanderHoeven is willing to conduct this tour also. Dr. H. E. Runner will be a lecturer in Banff and give the keynote address in Unionville and will lecture on a Critique of Modern Pedagogy and Education. A third lecturer for Unionville will be appointed by the Executive Committee. The Executive Committee is also in charge of all the details of the conferences for next year. The possibility of a second Banff conference was discussed, but no action was taken. Finally elected nominations for new Boardmembers which will be presented to the members of the Association for election in the February Membership Meeting of the ARSS.

At 4.45 p.m. on Thursday afternoon the meeting was adjourned and Dr. H. E. Runner offered appropriate prayer.

EXPRESSION OF THANKS

A special word of appreciation was spoken by Mr. G. Andreas, when he addressed the faithful custodian, his wife and the helpers of the Rehoboth Church who served us delicious food and contributed significantly to the success of this meeting.

With hearts full of gratitude to our covenant and faithful God we returned to our homes. May the work of the ARSS receive the ever increasing help and prayers of God's people in every area of this continent, and may the victory of Christ, whose birth we are about to celebrate, be our hope and our trust for the work of the ARSS in the coming year.

(Rev.) John Van Dyk, Duncan, B.C.

---

*) New address of Secretariat (as of January 3, 1964): 729 Upper Gage, Hamilton, Ont.

"WHY (we should have a Christian University) is apparently the same that urged Augustine to write his book "De Doctrina Christiana", a blueprint for scientific education on a Christian basis. The same reason why Calvin asked for a Christian philosophy, and erected a Reformed University. The same reason that inspired the establishing of the Universities of Leiden, Utrecht and so many other Reformed Universities. The same reason that in the 19th century impelled Kuyper to establish the Free University. Neither the longing for glory nor for honor drove them on; they were not inspired by the antithesis; they did not build on the expectation of success nor yet on the idea that their performances would be of some profit. Their deed was solely an act of OBEDIENCE TO THE LORD. They knew that "the earth is the Lord's, and the fulness thereof; the world and they that dwell therein" (Ps. 24:1). They understood that for the university and science the word was valid: "Whether therefore ye eat, or drink, or whatsoever ye do, do all to the glory of God" (I Cor. 10:31).

—Prof. Dr. H. Van Riessen, in "The University and its Basis", Chr. Perspectives Series 1963.